רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ישיבת מליאת רשות השידור
ירושלים, בית רשות השידור
יום שני, ח' באב תשע"א - 5/9/2011

נוכחים

חברי המליאה:
אמיר גילת - יו"ר רשות השידור
אסתי אפלבאום
נגיסט מנגשה
ילנה זינשטיין
נורית ירדני לוי
דבורה הנדלר
אורי ארבל גנץ
בלהה כהנא
וופא זועבי פאהום
חני פרי
יעקב נווה
קובי אוז
נמרוד לב
עטאף כיוף
יוסי דרמר
דוד חיון
ששון יונה

מוזמנים:
אודי ירושלמי
חנה חליווה
איתנה גרגור
מוטי אמיר
מושון מצליח
מיקי מירו
לינדה בר
בילי סגל
אלישע שפיגלמן
ערן הורן
מרסיה צוגמן
ליאת בלום

היו"ר, אמיר גילת: אני מתכבד לפתוח את ישיבת המליאה. הנושא הראשון על הפרק, עידכון היושב ראש, אני אעשה את זה קצר. רפורמה. אנחנו אחרי חופשת הקיץ, לא שלנו אלא של האוצר, מקוויים בימים הקרובים לחדש את המגעים עם האוצר באשר לתנאי הרפורמה, יהא שמה אשר יהא, התחדשות, רפורמה, אני מניח שאנחנו נלך על איזה שהוא מתווה, כי לי אין שום כוונה שרשות השידור תמשיך לקרטע גם בשנים הבאות והפתרון הטוב ביותר זה למצוא את המתווה הנכון כדי להצעיד אותה בצורה יעילה ואחראית קדימה. הרעיונות הם רבים ואין טעם שאני אכנס פה לפרטים, כי כל מה שאני אגיד הוא בגדר ספקולציה והערכה שלי, אני עוד לא שמעתי את האוצר, לנו יש את הרעיונות שלנו, אנחנו נדבר עם האוצר וננסה לסכם איתו על מתווה שנע בין - - -

דוד חיון: והנחיות ראש הממשלה.

היו"ר, אמיר גילת: תיכף אני אזכיר את זה. על המתווה, והנחות העבודה של בין הרפורמה במתווה המקורי כפי שסוכם עליו בזמנו, לבין איזה שהוא תרחיש ביניים, אולי שינוי של הפעימות וכל מה שאני מעכשיו הוא כאמור בגדר, כל מה שאתם תגידו כמוני, מפה ועד אינסוף המרחק הוא גדול ואנחנו צריכים לשמוע מה אומר האוצר כדי להחליט. על רקע זה יש את הנחיית ראש הממשלה שהנחה אותנו לממש את החלק החסר של מימון הרפורמה באמצעות נכסי רשות השידור, אנחנו בימים אלה באמצעות יושב ראש ועדת הכספים דוד חיון מאיצים את התהליך הזה כדי לראות כמה כסף יוכלו להכניס לנו הנכסים ובהערכה ראשונית זהירה אנחנו יכולים להיות אופטימיים שהנכסים האלה יניבו לנו לפחות חלק מהכספים שאנחנו רוצים כדי לקדם את הרפורמה. כאמור בימים הקרובים אנחנו נדע יותר וכמובן שנעדכן.

מנכ"ל. אנחנו מקווים שבשבועות הקרובים יכנס מנכ"ל לרשות השידור, תהליכים פרוצדוראליים משפטיים שונים החזירו את הכדור לוועדת האיתור, הוועדה תכונס בקרוב, תלמד את החומר החדש שהונח בפניה ותקבל החלטה, אני מקווה שבמהרה. מכרזים. תהליך המכרזים נמשך, היו כבר כמה ועדות מכרזים, אתם אולי שמעתם שנבחר מנהל לקול ישראל, אבל מעבר לזה היו מכרזים נוספים. סמנכ"ל משאבי

אנוש שהוחלט לפתוח את זה למכרז פנימי חיצוני, כנ"ל תפקיד של מנהל הטלוויזיה ונבחר מועמד או נבחרה מועמדת לתפקיד מנהלת המדור בפרסית בקול ישראל, כמו גם מנהל חטיבת מורשת בקול ישראל, אבי שמידט, ואנחנו מאחלים לנבחרים החדשים הצלחה. המכרזים הבאים יערכו במהלך חודש ספטמבר ומעלה כשאנחנו מקווים לאייש ולייצב את השדרה הניהולית במהרה. שאלות, הערות?

נורית ירדני לוי: מי נבחר בפרסית?

היו"ר, אמיר גילת: אורלי רם. הנושא הבא, אני מקווה שאנחנו נוכל לעשות היום היסטוריה, הפיכת ערוץ 33 לערוץ החדשות. כפי שאתם זוכרים במליאה בישיבה שעברה אנחנו דנו בנושא של הפיכת ערוץ 33 לערוץ החדשות, במקביל פעלו ועדות גם מטעם המליאה, ועדה משותפת של המוסדות ושל ההנהלה, והנושא הוצג גם בוועדת המדיה בערבית, אני מיד אתייחס לזה. לפני זה אני רוצה להזכיר את התהליך שלפחות אני עברתי כדי להסביר לפני ההצבעה את המגמה. כשאנחנו מסתכלים היום על ערוץ 33 אנחנו רואים ערוץ שאינו רלוונטי, אינו נצפה, עד כה אמרתי את זה בגדר של הערכות ותחושות, אני מיד אבסס את זה גם במספרים, והערוץ במתכונת הנוכחית שלו הוא בזבוז כספי ציבור. רשות השידור מחזיקה ערוץ שכביכול, אני מדגיש, כביכול נועד לתת מענה לאוכלוסיה דוברת הערבית וזה בהחלט גם זכות וגם חובה שלנו לעשות את זה, אבל הערוץ במתכונת הנוכחית אינו ממלא את ייעודו. אני נדרשתי לא פעם לנתונים ואמרו לי שאין נתונים וכו', אתמול דיברתי עם ועדת המידרוג, קיבלתי את הנתונים אתמול, הצפייה בערוץ 33 במשקי הבית, אני אתן את כל החתכים, משקי בית יהודיים, שזה הנתון שאיתו מודדים רייטינג בציבוריות הישראלית, בין השעות שמונה עד 11, 0.2, במשך כל היום 0.1, בין ארבע ל-12 בלילה, 0.1. משקי בית בכלל, בהתאמה, 0.2, 0.1 יום שלם, 0.2, 0.1. משקי בית לא יהודיים, 0.1 בין שמונה ל-11, במשך היום הממוצע הוא אפס, בין ארבע ל-12 בלילה, 0.1.

קובי אוז: יותר יהודים רואים את הערוץ הזה.

היו"ר, אמיר גילת: יש פה עוד חתך שביקשתי כי הוא רלוונטי, משקי בית ערביים, שפת דיבור ערבית ודת מוסלמית, דרוזית ונוצרית, שמונה עד 11 0.2, יום שלם, אפס, וארבע עד חצות, 0.1.

קובי אוז: צריך לזכור, כמה יש במידרוג הזה, 400 משפחות?

יעקב נווה: כמה צופים זה אחוז?

היו"ר, אמיר גילת: 15 אלף. אם אני לא טועה, אל תתפוס אותי במילה. המדגם הזה כולל 67 בתי אב ערבים, הוא אומנם בחוסר מבחינת התמונה הסטטיסטית המלאה, זה היה צריך להיות 83, אבל גם אם אנחנו לוקחים סטיית תקן בשל המחסור הזה אני חושב שהנתונים מדברים בעד עצמם. אני אומר ככה, בלי קשר למה אנחנו עושים עם ערוץ 33, אני בונה את זה בהדרגה, בלי קשר למה אנחנו רוצים מערוץ 33, אני חושב שכולנו מבינים שרשות השידור נכשלה בקיומו של ערוץ 33 במתכונת הנוכחית ולא חושב כרגע מה משודר שם, ערבית או עברית. אני מביא את זה לפתחה של ועדת המדיה בערבית בישיבה הבאה, לא יתכן להמשיך לקיים את המדיה בערבית בנתונים האלה. אנחנו רוצים לקיים, אנחנו צריכים לחשוב, הנתונים האלה צריכים להכות בנו ולהראות מה אנחנו רוצים לעשות במדיה בערבית כדי שבאמת יראו גם את השידורים שלנו בערבית ולא רק נגיד שאנחנו עושים. אז קודם כל אני חושב שאנחנו מבינים שלא נגרם שום נזק לאף אחד אם אנחנו משנים את הייעוד של ערוץ 33. זה במישור הכללי. כשחשבתי לעצמי מה אנחנו יכולים לעשות עם ערוץ 33 כדי להפוך אותו לערוץ רלוונטי ונצפה ושוב, מאוד כואב לי גם בזבוז הכספים כי אנחנו מפעילים ערוץ, עזבו את התכנים, אני מדבר על עצם הפעלת הערוץ עם כל המשאבים שהוא דורש, זה בזבוז כספי ציבור ולנו כמוסדות יש חובה לדאוג לכך ששני הערוצים שבבעלותנו, אני מדבר קודם כל מהבחינה של כספי הציבור, יהיו רלוונטיים, איכותיים, ישראליים וחדשניים, כמו שאני אומר תמיד גם לגבי הערוצים האלה. ואז הועלו כל מיני רעיונות ואני בשלב מסויים מאוד נדלקתי על הרעיון של ערוץ חדשות ואנחנו קוראים לו עכשיו ערוץ חדשות ותרבות, כדי לתת יותר מאשר חדשות. אני חושב שזאת בשורה טובה שדווקא השידור הציבורי יקים את ערוץ החדשות הראשון, אתם יודעים שעם

השנים נעשו נסיונות, יעשו לפי הפרסומים עוד נסיונות ואני חושב שיש חשיבות רבה שדווקא רשות השידור תקים את ערוץ החדשות הראשון. מעבר לכך יש גם חיבור לרדיו ולטלוויזיה שאנחנו כל כך מדברים עליו והערוץ הזה יופעל בשיתוף פעולה בין רשת ב' והטלוויזיה הישראלית לפי כללים עקרוניים שכבר סוכמו במסגרת בדיקת ההיתכנות, אנחנו כמובן לא ירדנו לרזולוציות היומיומיות, אבל בהחלט שמחתי לגלות נכונות גם בטלוויזיה וגם ברדיו לקחת על עצמם את המשימה הזאת, הייתי אומר אפילו שהיא עוררה התלהבות בקרב גורמים שונים שמבינים שיש פה אפשרות שרשות השידור תחזיר עטרה ליושנה ותמצב את עצמה בתור ספק החדשות הראשון במעלה במדינה. מיותר לציין שהערוץ לכשיופעל, אם תתקבל ההצעה, יופעל גם באינטרנט ויש לנו ערוץ חדשות שמשקף טלוויזיה רדיו מדיה חדשה, בנוסף גם לטקסטים, אין גוף במדינה שיכול להתחרות עם העוצמה הזאת ואני חושב שדרך החיבור הזה אנחנו יכולים להגיע רחוק מאוד.

ערוץ 33 במתכונת הזאת יעזור מאוד גם לערוץ הראשון, מפני שהיום הערוץ הזה סובל מנתוני רייטינג נמוכים כמו שאנחנו יודעים, לדעתי אחת הסיבות שגורמות לרייטינג הנמוך זה תזזיתיות בלוח השידורים, אף אחד לא יודע מה משודר מתי, נדבר על זה אולי בהמשך בוועדת תוכן, לוח משדרים לא ברור, לא קבוע, בין היתר בגלל שאירועים חדשותיים פורצים ונכנסים ומשבשים את לוח המשדרים, מה שקיים גם בערוצים המסחריים, אבל כשהבסיס פה לא מוכר אז בוודאי ובוודאי שאירוע חדשותי כזה או אחר משבש ואני חושב שאם אנחנו מבדלים ואת כל אירועי החדשות והאקטואליה נשים בערוץ 33 ואת ערוץ 1 נשים כערוץ ברודקאסט, שבו אפשר לראות דרמות, בידור, תרבות, תעודה וכו', בצורה יציבה, הדבר יקבע את לוח המשדרים ויעזור לשני הערוצים והתמורה היא תמורה כפולה לצופה, הוא מקבל 1BBC אם תרצו ו-2BBC, ישראל 1 וישראל 2, שם זמני, במקום לתת לציבור משלמי האגרה שני ערוצי טלוויזיה אנחנו נותנים להם שניים ומגדילים את התמורה. זה הבסיס העקרוני לרעיון להקים את ערוץ החדשות והתרבות. אנחנו מדברים אם כך על שידורי נסיון שבחודשים הקרובים נראה איך זה הולך, מה היעדים שאנחנו רוצים להשיג, היו כבר, כמו שאמרתי, שיחות ראשונית במסגרת בדיקת ההיתכנות

בין הרדיו והטלוויזיה, אני אדגים כמה דוגמאות, למשל שהרדיו יקח על עצמו את שידור מבזקי החדשות בשעה השלמה, אותם מבזקים שמשודרים ברדיו, הצופה מקבל עם הקול המוכר של הקריין שהוא מזהה או הקריינית שהוא מזהה את השידור בשעה השלמה ופה יש שתי אופציות, במיוחד תלוי באיגודים, איך אנחנו נצליח להעביר את זה, או שזה משודר כמו שהוא מקול ישראל, הצופה בבית רואה את הפיפסים של החדשות עם הקריין או הקריינית של השעה השלמה, או שהטקסטים עוברים ובטלוויזיה קריין של הטלוויזיה מקריין אותם, זה לא משנה. כל הענין הוא שההשקעה הבסיסית בערוץ החדשות היא שולית, התוספת היא שולית כי כל התשתית קיימת, רשת ב' משודרת כל היום שידורי חדשות ואקטואליה, חטיבת החדשות של הטלוויזיה הישראלית שמונה מעל 150 איש עסוקה, אני קצת מגזים, רק במבט לחדשות, אני קצת מגזים, אבל מתועלת כדי לעשות מהדורת אחת של חצי שעה שעה ביום, בעוד שאותם כוחות שהם על הפיי רול והם מקבלים כסף אם הם עובדים או לא עובדים, אם הם מופעלים או לא מופעלים, מייצרים את אותה חצי שעה שעה, ותגם תוכניות נוספות, אבל אין ספק שאפשר, שמענו את זה מהם, לייצר ולתעל אותם לשידור של ערוץ חדשות.

<u>נורית ירדני לוי:</u> אותו לוח שידורים שברדיו יהיה בטלוויזיה?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא.

<u>נורית ירדני לוי:</u> תפרט את זה טיפה יותר.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> המחשבות פה הן רבות ויש אלף ואחד רעיונות. אני אתחיל משעות אחר הצהריים דווקא. בשעות אחר הצהריים תוכניות האקטואליה, שאמרתי כבר, משכפלות את עצמן עד דק, תוכניות האקטואליה המשודרות היום בערוץ הראשון לא מצליחות לבדל את עצמן זו מזו, משכפלות את עצמן, הנושאים זהים, דומים עד זהים בכל התחנות, אנחנו יכולים להעביר את זה ל-33 לערוץ חדשות ואקטואליה ולהפוך את 17:30 עד שבע - - -

<u>נורית ירדני לוי:</u> אתה מדבר על שעות אחר הצהריים, לא על הבוקר.

היו"ר, אמיר גילת: כן. ולמשל להפוך את 17:30 עד שבע בערוץ הראשון לשעות של משפחה שבהם הורים וילדים רואים יחד טלוויזיה, כלומר את תוכניות הנוער והילדים לשבץ בשעה הזאת. למשל אופציה. או אופציה של שידורים של רצועה יומית בנושא איכות סביבה, בנושא פנאי, בנושא נשים יש רעיון לרצועה יומית שיכולה להיות משובצת גם בשעה הזאת, אבל אני בכוונה לא נכנס עכשיו לפרוגרמינג, אני רק מסבר את האוזן. בשמונה מבט לחדשות בשני הערוצים, אני חושב שחשוב גם בערוץ הראשון במתכונת החדשה לשמר מהדורת חדשות מרכזית אחת לפחות ביום, מובן שזאת תהיה מבט, ואז כוסה לוח משדרים שכולל שידורי אקטואליה. מבט שני יכול להיות שם, בעתיד, אני לא רואה שזה קורה בהתחלה אבל בעתיד אין ספק ששידורי התעודה של ערוץ 33 שהוא יהיה ערוץ מוכר ורלוונטי

- - -

נורית ירדני לוי: בחמש לא יהיה כלום?

היו"ר, אמיר גילת: חמש זה לא שלנו. זה הענין. אנחנו כמובן לא רוצים לפגוע בשידורים בערבית כמו שאמרתי, למרות שלאור הנתונים אנחנו לא פוגעים, אבל בכל זאת אנחנו רוצים לשדרג ולכן מצאנו יחד עם ועדת המדיה בערבית, אנחנו גיבשנו תוכנית שאושרה ע"י ועדת המדיה בערבית ולכשיופעל ערוץ החדשות במתכונתו החדשה בצורה מלאה, מצאנו פתרונות לכך שהתוכניות בערבית לא יפגעו, למרות שאני אומר שלאור הנתונים האלה צריך לחשוב על זה מחדש, אבל התוכנית גובשה. מה שאני מציע כרגע זה שאם המליאה תקבל את ההצעה להפוך את ערוץ 33 לערוץ החדשות, אנחנו מדברים, כמו שאמרתי, על שידורי נסיון, בחודשים הקרובים להתחיל את זה בהדרגה ולבנות את זה בהדרגה וזה בשלב ראשוני גם ללא שינוי של התוכניות בערבית. התוכניות בערבית בשלב א' לא מוזזות, הן נשארות כמו שהן עד שנשלים את בניית שידורי הנסיון, אחר כך אנחנו נוכל לפעול לפי תוכנית שכבר גובשה ואושרה ע"י ועדת המדיה בערבית. זה בגדול. לגבי שאר שעות היום, יש שתי אפשרויות, או שהערוץ הזה הוא ערוץ שבבוקר מופעל ע"י רשת ב' ומאחרי הצהריים ע"י הטלוויזיה הישראלית, זה פחות טלוויזיוני אבל יותר חסכוני, לעומת זאת יש אופציה אחרת שכל היום מלא רק בתוכניות טלוויזיה למעט

אולי אותם שיתופי פעולה נקודתיים עם רשת ב' כמו בחדשות של השעה, כמו תוכנית שמשודרת היום באתר אחר של ערוץ מתחרה, הכל דיבורים משודר היום באינטרנט בחברת החדשות של הערוץ השני, אין שום סיבה שזה לא ישודר גם אצלנו ואפשר לחשוב על תוכניות נקודתיות, תוכניות מוסיקה למיניהן שממילא משודרות ומוקלטות, יש תוכניות שאומנים באים לאולפן קול ישראל, תוכניות בידור, תרבות וכו', אין שום סיבה לא לצלם את התוכניות האלה וגם לשדר אותן בפלטפורמה טלוויזיונית. אז אני חושב שההצעה היא הצעה נכונה, עברנו תהליך של מספר חודשים שגיבשנו אותה, היא נותנת מענה לכל אותם דברים שהזכרתי, פתרון ערוץ 33 שאין טעם להשאיר אותו במצב הקיים, אנחנו נשדרג את השידורים בערבית באמצעות המתווה שאני אציג בעתיד- - -

<u>דובר:</u> ... יהיה בערוץ 33?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> כרגע כן - - -

<u>דובר:</u> האם זה נכון?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> נכון, לכן אני אומר - - -

<u>דובר:</u> האם זה נכון, אם אתה מתחיל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני יודע, זה לכאן ולכאן, השאלה איפה אתה שם, המתווה שהוצע בוועדת המדיה בערבית אומר ששידורי החדשות והאקטואליה בערבית שהם גם היום ב-33 ישארו ב-33 ושאר התוכניות יעברו לערוץ הראשון. אני אומר שוב, הנתונים האלה אני לא חושב שאנחנו צריכים לזלזל בהם, אנחנו חייבים לחשוב מחדש על מה אנחנו רוצים לעשות ולכן אני אומר, יש את המתווה שהומלץ ע"י ועדת המדיה בערבית, בכל מקרה החדשות בערבית הם בערוץ החדשות. זה כבר ברור. בנוסף ובלי קשר, במסגרת התוכניות של רשות השידור, אנחנו עומדים להקים ערוץ אחר בערבית, פה אנחנו תלויים קצת בתקציב חיצוני שהבטיחו לנו שיגיע ופה נכנס אני נכנס לסיפור אחר שלא קשור לענין הזה, אני מזכיר אותו רק בהקשר של שידרוג המדיה בערבית בכללותה ויש כל מיני הצעות ורעיונות בכיוונים האלה, לא כאן המקום לדבר אבל אני אומר את זה בהקשר ששוב, בא לי לבכות כשאני רואה את הנתונים האלה, אז אני אומר שאנחנו הולכים לחשוב מחוץ לקופסה לגבי כל

הנושא של המדיה בערבית ולשדרג אותו גם באופני הפצה אחרים. כשהעיקרון הוא ערוץ חדשות שהוא פעיל במשך כל שעות היום, עם כתוביות למטה, כלומר אתה יודע שמתי שאתה רוצה לדעת מה קורה, גם אם אתה במספרה או אצל רופא השיניים או במוסך, והטלוויזיה במיוט אתה יכול לראות את החדשות, שוב, מרשת ב' מגיעות בצורת מבזק בתחתית המסך וכמובן תכנים חיים על המסך במשך שעות היום עם אופציות רבות, שאלת במה ממלאים את לוח המשדרים, גם היום אפשר למלא את לוח המשדרים במבט שני ובסרטים דוקומנטאריים.

נורית ירדני לוי: בשעות הבוקר.

היו"ר, אמיר גילת: במשך כל היום. אפשר בעלות של אפס שקלים לעשות משעה שמונה בבוקר תוכנית בוקר, אם רוצים להתחיל קודם זה כבר עלויות של משמרת שחר, אבל משמונה בבוקר זה ללא עלות או להיות על הצד הבטוח מתשע בבוקר, אבל בין שמונה לתשע אפשר ללא עלות נוספת, כי אנשים הם בפיי רול, זה מה שמדהים פה, אפשר לעשות תוכנית בוקר.

נורית ירדני לוי: יעבירו את זה מהרדיו?

היו"ר, אמיר גילת: אופציה פה ואופציה פה.

נורית ירדני לוי: בשעה חמש רוצים לפתוח - - -

היו"ר, אמיר גילת: חמש איזה?

נורית ירדני לוי: אין חדשות?

היו"ר, אמיר גילת: איזה?

נורית ירדני לוי: בערוץ 1. אתה רוצה להרגיל את כל - - -

היו"ר, אמיר גילת: היום בערוץ 1 בחמש זה ערב חדש של החינוכית.

וופא זועבי פאהום: וזה ישאר אותו דבר, החינוכית תישאר?

היו"ר, אמיר גילת: כרגע כן. בלי קשר אנחנו מנסים לראות מה לעשות עם החינוכית.

וופא זועבי פאהום: אבל החינוכית גם עוברת ל-33 באיזה שהוא שלב.

היו"ר, אמיר גילת: לא.

וופא זועבי פאהום: לא שהיא עוברת, יש תוכנית בחמש שהיא ממשיכה.

היו"ר, אמיר גילת: ב-23. זה לא שלנו, החינוכית לא שלנו.

דבורה הנדלר: בערוץ 33 כמה תוכניות בעברית וכמה בערבית?

היו"ר, אמיר גילת: כרגע משמונה עד ארבע אחר הצהריים שידורים חוזרים של תוכניות בעברית, מארבע אחר הצהריים עד שמונה בערב שידורים חדשים בערבית, חצי חדשות ואקטואליה וחצי תכנים אחרים ולאחר מכן שידורים חוזרים של הערבית ואחר כך בלילה עוד פעם, בלילה זה זהה ללופ הלילה של ערוץ 1.

עטאף כיוף: אני רוצה להתייחס, למרות שאנחנו דנו על זה בצורה מאוד יסודית יותר מפעם ויותר מישיבה, התקבלו המלצות או החלטות, אני יודע שבסוף מי שמחליט זה המליאה ולא רק הוועדות. אני לא הופתעתי מהמספרים ואתה שמעת לפני שבוע מחברים שהזמנו אותם, שניסו בישיבה הזאת לקבל איזה שהוא אישור על ועדה מייעצת, יש לנו תוכנית לעשות שינויים, שינויים לטובה. אנחנו עושים שידורים בשפה הערבית אטרקטיביים וזה קשור, למה זה קשור, אני רוצה להגיד את זה למרות שאמרתי את זה יותר מפעם, זה במשאבים ובכוח אדם מקצועי. אם יש לנו את המשאבים ואם יש לנו את כוח האדם המקצועי, לא משנה לי איך זה יראה, ישראל 1, ישראל 2, ערבית, עברית, העיקר שאנחנו יכולים לפנות לציבור הערבי במדינת ישראל שיש לנו טלוויזיה או יש לנו רדיו בערבית שיכולים להאזין וגם לצפות בהם. היום לפי חוק רשות השידור חובה לשדר בערבית, אין על זה ויכוח, אבל נשאלת השאלה איך לעשות את זה איכותי, איך לעשות את זה רלוונטי, איך לעשות את זה חדשני וישראלי, לעשות את זה לפי המדיניות שלך אמיר, הדבר הראשון הוא המשאבים, הדבר השני את הפרסום ואת ההסברה, למה הצופה הערבי במדינת ישראל לא צופה בטלוויזיה בערבית, אני לא רוצה להיכנס עכשיו לויכוח לגבי הנושא הזה, יהיו לנו דיונים בוועדת המדיה בערבית ונדבר על הנושא הזה, אבל השינוי הזה דרוש, השינוי הזה דרוש כדי לעשות את השינוי לטובת השידורים בערבית וכדי שכל אחד מאיתנו, אם זה מליאת רשות השידור, אם זה

הוועד המנהל, הוועדות שיכולות לתרום את חלקן לקידום השידורים בערבית, לדעתי אנחנו יכולים פחות או יותר, לא ב-0.001 אלא נעלה ל-1.0.

היו"ר, אמיר גילת: זה נושא אחר.

דבורה הנדלר: אני מאוד מקבלת בברכה את המהלך הזה, אני חושבת שהוא חשוב, אני יודעת שלפני 15 שנה מדינת ישראל ביקשה לקדם כמה ערוצים ייעודיים בלוויין ובכבלים, אני ישבתי בוועדות מכרזים וניסינו להעלות בנוסף למה שעלה כמו ערוץ המוסיקה הישראלי, ערוץ ברוסית, ניסינו לקדם בברכה את ערוץ החדשות שהיו עליו שני מתחרים רציניים והיה ביניהם ניגוד עניינים, אני לא אכניס אתכם לכל הסיפור, שתי קבוצות מדהימות עלו עם לוח שידורים מדהים, בסוף הכל נפל בגלל כל מיני סיבות שאני לא אפרט אותן, וכבר אז המדינה או ממשלת ישראל ראתה את החשיבות של הערוץ הזה. אני חושבת שפה המקום שרשות השידור תעשה את הענין הזה, במקביל גם המדינה אז רצתה לקדם ערוץ בערבית ואנחנו עודדנו במשך שנים קבוצת להגיש למכרז ושום קבוצה לא רצתה, בסוף איזה קבוצה קיקיונית הגישה איזה שהוא משהו מסכן ועלוב ואני הבנתי אז ולכן אני שאלתי קודם את השאלה, אז הבנו שאין קהל, הציבור לא רוצה, הוא מוצא חלופות בכל מיני מקומות אחרים והענין נגנז. ושוב אני שואלת פה בקול, האם באמת יש סיכוי לערוץ כזה.

היו"ר, אמיר גילת: לערוץ חדשות?

דבורה הנדלר: לא, לערוץ חדשות יש, לערבית. אני זוכרת שאז עשינו נסיונות כבירים לעודד קבוצות.

היו"ר, אמיר גילת: מאחר ואנחנו מדברים על פלטפורמת הפצה אחרת כמו המדיה החדשה אז התשובה היא כן, אבל בואו נדבר על זה בזמן ובמקום הנכון.

יעקב נווה: אני חושב שהרעיון לטפח את ערוץ 33 הוא נכון וטוב, יחד עם זאת הייתי אומר, עם מחשבות שזה נכון, נכון לחשוב מה עושים עם השידורים בערבית, מעבירים לערוץ הראשון, משאירים בערוץ 33, ישבתי קודם בפגישה עם עטאף ומנהלת התוכניות גם לגבי התכנים במיוחד, אני חושב שאם אנחנו מעבירים את החדשות והאקטואליה ל-33 ומשאירים את הערבית באותו

ערוץ, אנחנו נותנים בעיטה למעלה לכל התוכניות בערבית, עם קמפיין רציני אנחנו מביאים את הערוץ הזה בצורה רצינית מאוד. אני חשבתי יחד עם עטאף גם להקים ועדה, תת ועדה שתטפל לא רק בתכנים אלא בראייה הכוללת גם של החדשות וגם בשידורים בערבית בערוץ הזה. אז הייתי מציע במליאה לחשוב על ועדה.

היו"ר, אמיר גילת: יש ועדה, ועדת 33.

יעקב נווה: כן, אבל הייתי אומר ועדה שתטפל גם בתוכן וגם בראייה הכוללת.

היו"ר, אמיר גילת: את זה עושה ועדת 33.

יעקב נווה: יש לנו ועדה כזאת, היא קיימת היום? מי החברים בה?

היו"ר, אמיר גילת: אורי, חיון, ששון ואסתי. אתה מוזמן להצטרף אליה.

יעקב נווה: לא רק אני, אני הייתי מציע, הייתי מבקש יותר אנשי תוכן גם בתוך הערוץ.

היו"ר, אמיר גילת: יש גם נציגים - - -

יעקב נווה: ישבנו וגיבשנו רשימה של שמות של אנשים שגם מתעסקים בתוכן ביניהם קובי אוז, כמובן את מושון, הייתי מחזיר חזרה את אלי בבא שיש לו קצת נסיון והוא מאוד תמך בערוץ וללא ספק להכניס גם את יאסר מהרדיו. כמובן שעטאף בפנים אבל לא ספק יאסר מהרדיו, כי אנחנו מחפשים גם את החיבור לרדיו. אז בואו נקבל החלטה לגבי זה שאנחנו מוסיפים את כל הקבוצה, אתה רוצה לקרוא לוועדה 33?

היו"ר, אמיר גילת: יש. אבל בוא נראה, אנחנו מקימים את הערוץ ואז נדבר על הוועדה.

יעקב נווה: אנחנו החלטנו שמקימים את הערוץ.

היו"ר, אמיר גילת: אני צריך להביא את זה להצבעה.

דוד חיון: אני רוצה רק להגיד משהו שלדעתי כבר אמרתי בוועדת תוכן אבל אני אחזור עליו כי יש פה גם חברים שלא וזה דבר שלא קשור לכל

הדברים הנדונים פה אלא לנושא של הלהט שבעובדים וזה דברים שלא נתקלתי בהם פה הרבה לצערי, אבל דווקא כשישבנו בוועדה הזאת ודנו גם מול המנהלים ראינו להט אחר של העובדים בנושא של ערוץ החדשות. כאילו חיכו לערוץ הזה כל כך הרבה שנים, למשהו דינאמי, למשהו שיתן יותר חיים בכלל לרשות השידור ולא רק לערוץ 33, בשילוב הזה של חדשות, של תרבות ושל אקטואליה וספורט וכל הדברים שהם דינאמיים ויכולים לחיות במשך 24 שעות ואני חושב שרק זאת סיבה שהיא מספיקה כדי להקים ערוץ כזה ולקבל ערוץ שהוא יהיה איכותי מכל הבחינות ואני חוזר ואומר מה שנווה אמר, שאין ספק, במיוחד על רקע הנתונים שאמיר הציג קודם, שזה יתן בעיטה למעלה לשידורים בערבית.

<u>קובי אוז:</u> רציתי להוסיף מילה טובה לגבי החדשות ולדבר על זה שביום שישי האחרון ביומן הוצג סקופ שכל המדינה מדברת עליו עד עכשיו. מדי פעם החדשות בערוץ 1 מוכיחות שהם מסוגלות להובלה, מסוגלות לנצח ומסוגלות לקבוע סדר יום וזה מאוד משמעותי במיוחד כשבאים להחליט, זה משהו שהערוץ הזה טוב בו. אם מסתכלים על ערוץ 1, מסתכלים על רשת ב', זה מייג'ר, זה דבר שיכול לעשות את העבודה שלו.

<u>ששון יונה:</u> אני גם חבר בוועדת 33, אני יכול להגיד שני דברים, בהנחה שאנחנו מקבלים את ההחלטה הזאת, אני חושב שכן צריך להכניס פה אנשים נוספים, הוועדה הזאת היתה ועדה של התנעה של כל הענין הזה, זאת היתה ועדה שדנה בכדי לגרום שהדבר הזה יקרה. מהרגע שזה קרה בהחלט חייבים להיכנס פה אנשים של תוכן, אלה דברים שמהרגע שזה קיים כבר צריך להתחיל להניע אותו וזאת המטרה העיקרית. הנושא של החדשות אני חושב שהוא בהחלט קריטי וחשוב מאוד להצלחה של הענין ואני חושב שמה שקובי אמר אין על זה עוררין.

<u>דובר:</u> רציתי להעיר לגבי הנתונים שנמסרו כאן. עם כל הכבוד ל-67 בתי אבערבים שנספרו בסקר הזה, לדעתי כל הנושא הזה לא משקף את המציאות. אם קובי אוז אומר, הוא שואל איך יתכן שבתי אב יהודיים צופים יותר בטלוויזיה בערבית, יותר בתי אב יהודיים, אז זאת השאלה. לדעתי אם תשאל בית

אב ערבי אם אתה צופה בטלוויזיה הערבית והוא אכן צופה, הוא יגיד לך שהוא לא צופה מפני שיש במציאות אנטגוניזם נגד הטלוויזיה בערבית.

היו"ר, אמיר גילת: שם לא שואלים, זה המחשב קולט. אבל זה לא הנושא עכשיו.

דובר: הטלוויזיה צריכה שידרוג, הרבה אנשים פרשו מהטלוויזיה בערבית.

היו"ר, אמיר גילת: בסדר, זה לא הנושא עכשיו.

בלהה כהנא: אני חושבת שצריך לבדוק האם יש מחקרים בתקשורת, מחקרים אקדמיים שמנסים לבדוק למה יש את, אני לא יודעת איך לקרוא לזה, אנטגוניזם, העובדה שהמספרים הם כאלה מספרים ואם זאת היתה ועדה מייעצת אפשר היה לצרף אנשים כמו שראינו בוועדת אתיקה- - -

היו"ר, אמיר גילת: לעטאף יש רעיון.

בלהה כהנא: ואם לא, אני חושבת שמאוד כדאי להזמין אנשי אקדמיה שלמדו את הנושא שממנו תצאו להבין איפה היו הכשלים עד היום, למה אין את החיבור הזה.

היו"ר, אמיר גילת: עטאף אכן הציע להקים ועדה מייעצת לוועדת המדיה בערבית, אני מבקש שתעביר את קורות החיים של האנשים ונעשה את זה פה בצורה מסודרת, זה גם לא על סדר היום, ונאשר את זה בישיבה הבאה. אנחנו קצת בורחים מהנושא, אנחנו נדרשים היום למדיה בערבית רק בשל החשש לפגיעה לכאורה בשידורים בערבית כתוצאה מהקמת ערוץ 33, אז אם יש למישהו עוד רצון להתייחס לנושא עצמו של 33 כערוץ חדשות, אם לא אני חושב שאנחנו יכולים להצביע. מי תומך בהפיכתו של ערוץ 33 לערוץ חדשות ותרבות?

וופא זועבי פאהום: אבל במקשה שהסברנו קודם.

היו"ר, אמיר גילת: מי נגד? מי נמנע? תודה. ההצעה עברה פה אחד.

נורית ירדני לוי: מתי זה יתחיל?

היו"ר, אמיר גילת: אני מציע שאת כל השאלות שאתם שואלים, אני חושב שאת פרק הזמן של שידורי הנסיון, כמו גם את התמהיל שבין השידורים

בערבית לערוץ 33, חלק מהם אולי בערוץ 1, תקבע אותה ועדה שדיברנו עליה. עכשיו אתה מוזמן להציע את הצעתך לוועדה.

יעקב נווה: מה זאת אומרת הצעה, הצעה לגבי תת ועדה, יש ועדה כבר, תוכן.

היו"ר, אמיר גילת: להרחיב את הוועדה.

יעקב נווה: להרחיב את הוועדה באנשי תוכן.

היו"ר, אמיר גילת: אני אעשה סדר. הוועדה שהיתה היתה ועדה מטעם המליאה והמוסדות לבדיקת ההיתכנות של הקמת הערוץ, מאחר וההחלטה כבר נפלה אנחנו נשנה עכשיו את הוועדה והיא תהיה ועדת 33 שתתניע, ההנהלה והמוסדות, את התהליך. לצד החברים הקיימיים, שלא תהיה לנו בעיה קוורום, תוסיף את עטף, אותך - - -

יעקב נווה: ביחד עם עטאף חשבנו על רשימה, אבל מי שרוצה להצטרף בשמחה רבה, רפי יהושע, עטאף - - -

היו"ר, אמיר גילת: דבר על חברי מליאה.

מרסיה צוגמן: ועדת מליאה לא יכולה להיות ... אתם יכולים להזמין נציגי הנהלה לבוא לוועדה.

יעקב נווה: מקובל.

היו"ר, אמיר גילת: תציע את חברי המליאה שאתה מעוניין. למען הפרוטוקול, אני, אסתי, דוד, אורי, ששון, יעקב נווה, עטאף - - -

יעקב נווה: קובי, נמרוד.

וופא זועבי פאהום: מה זה?

מושון מצליח: ועדת 33 וערבית.

היו"ר, אמיר גילת: הוא הולך להקים ועדה נוספת של המדיה בערבית לטובת הערוץ החדש. בואו נעשה את זה מסודר. הקראתי אתה שמות של האנשים שמועמדים לוועדה. יש מישהו שרוצה להיות חבר? דבורה הנדלר, יש עוד מישהו?

וופא זועבי פאהום: אני רוצה להיות במדיה בערבית.

היו"ר, אמיר גילת: לא מדיה בערבית, 33. נמרוד לב.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> אני גם רוצה.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ב-33?

<u>וופא זועבי פאהום:</u> כן.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> וופא. אני חושב שזה מספיק. יש התנגדות? הוועדה מתכנסת גם עם שלושה חברים.

<u>מרסיה צוגמן:</u> מה הסמכות של הוועדה, מה ההבדל בינה לבין ועדת תוכן?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> זאת ועדת התנעה של ערוץ 33.

<u>אלישע שפיגלמן:</u> היא תאשר תכנים במקום ועדת תוכן, בנוסף לוועדת תוכן?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא, היתה ועדה משותפת להנהלה ולמוסדות, זאת ועדה להתנעת התהליך.

<u>מרסיה צוגמן:</u> והיא במקום ועדת - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מציע שבמעמד זה נייפה את ועדת תוכן לדון גם בלוח המשדרים של ערוץ 33. ועדת התוכן תרכיב גם את לוח המשדרים של 33, כמובן בתיאום עם ועדת המדיה בערבית בשעות שבהם זה מדיה בערבית.

<u>קובי אוז:</u> ועדת ערוץ 33 תהיה זאת שיוזמת ומביאה אלינו לוועדת התוכן את לוח השידורים.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מציע כך, ועדת 33 - - -

<u>קובי אוז:</u> אנחנו רוצים להבין את ההיררכיה בין תוכן ל-33.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני מסביר. ועדת 33 תתניע את התהליך יחד עם ההנהלה, כלומר את כל הגישור שבין רדיו וטלוויזיה, את כל הקונספט, האם זה ערוץ חדשות שמשדר בגל פתוח, מאולפן פתוח, או האם זה ערוץ שבונה תוכניות תוכניות. מה המרכיב של הרדיו, מה המרכיב של הטלוויזיה, מה מעמד השידורים בערבית, האם זה רק חדשות, האם זה כל השידורים בערבית במתכונתם הנוכחית, תקבע את פרק הזמן של שידורי הנסיון. לוחות המשדרים עצמם יובאו לאישור ועדת תוכן כמקובל לגבי הערוץ הראשון.

יעקב נווה: יש לי שאלה, מכיוון שאנחנו מקבלים את הלוח מההנהלה, אנחנו מביטים בלוח ומחליטים אם אנחנו מאשרים או לא מאשרים.

היו"ר, אמיר גילת: לא. חכה לישיבה של ועדת תוכן, אתה תראה - - -

יעקב נווה: מה שאני שואל, מכיוון שיש פה גם אנשי מקצוע, שיש להם קצת נסיון, גם מבחינת הפקות, גם מבחינה מוסיקלית, גם מבחינת בימוי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מדבר על 33?

יעקב נווה: בכלל אני מדבר, אני שואל במליאה. אני חושב ומרסיה תגידי לי בבקשה, אני חושב שהיתה התנגדות מהלשכה המשפטית, שאנחנו גם נהיה שותפים לקביעת התוכן ולשיבוץ התוכן.

מרסיה צוגמן: אתם קובעים את התוכן בוועדת תוכן.

יעקב נווה: אנחנו לא קובעים את התוכן.

מרסיה צוגמן: יש הצעה של ההנהלה אבל האישור הסופי זה שלכם.

יעקב נווה: מה שקורה, אנחנו מקבלים את הלוח מסודר מההנהלה, אנחנו מקבלים אותו שבוע או יומיים או שלושה ימים לפני ואנחנו מחליטים אם זה מתאים או לא מתאים, אבל מה שאני שואל, לאן אני חותר, האם אנחנו מתפקידנו גם, אני מבקש לבדוק את זה בצורה יסודית, ולא לתת תשובה, האם תפקידנו גם להיות שותפים מבחינת התוכן עצמו, ביצירת התוכן.

מרסיה צוגמן: לא, אתה לא יכול לייצר במקום אנשי המקצוע יעקב, אתה לא מייצר, אתה כחבר מליאה קובע מדיניות.

יעקב נווה: זה לא מדוייק, זה לא אותו דבר מבחינה משפטית, זה נעצר לנו הרבה פעמים בלשכה המשפטית בענין שאנחנו לא שותפים לזה.

היו"ר, אמיר גילת: נושא שני, תעריפון למכירת תעתיקים ברדיו ובטלוויזיה, במילים פשוטות, המחירים שארכיון רשות השידור גובה מהציבור עבור שימוש בחומרי ארכיון. כל נושא הארכיון מותנה גם בפרוייקט מקביל שמתנהל כרגע, זה פרוייקט הדיגיטציה של הארכיון, אני בתפיסה שאנחנו צריכים להנגיש את

ארכיון רשות השידור לציבור כיוון שזה נכס לאומי, אני שמח גם שמשרד ראש הממשלה נענה לפניה שלנו והכיר בארכיון רשות השידור כאתר מורשת לאומי במסגרת הפרוייקט שנמצא במשרד ראש הממשלה לא קשור להיותו המשרד הממונה, של שימור אתרי מורשת, אנחנו קיימנו כמה פגישות והצעתי להכיר בזה כמו שמכירים במחנה המעפילים בעתלית ובאתרים אחרים, שגם אתר רשות השידור יוכר כאתר מורשת לאומי וקיבלנו את ההכרה הזאת וגם את התקציב. כמו שאתם יודעים מזה כבר כמה שנים מתנהל משא ומתן עם אוניברסיטת הארוארד לגבי הצלת ארכיון רשות השידור, הם יהיו גם חלק מהתהליך הזה, אני אפרט יותר בהמשך כשנדע יותר פרטים, אבל אני מוכרח לעדכן שיש התקדמות רבה מאוד בנושא הזה. הפרוייקט הזה כבר מתקדם מאוד בקשר לטלוויזיה, אנחנו על סף פיילוט שממומן ע"י פרוייקט תמר, טיפוח אתרי מורשת, שבאמצעותו אנחנו נוכל להנגיש כבר במיידי את החומר לטובת הציבור, במיוחד ברדיו. ברדיו יש כבר אלפי שעות ועשרות אלפי שעות שכבר עברו תהליך דיגיטציה ע"י חברת דנטק שעושה את זה עבור הארוארד, עכשיו אנחנו נתחיל אני מקווה מאוד בקרוב בפיילוט בטלוויזיה שיהיה לו אחר כך המשך ובסופו של תהליך אנחנו נציל נשמר וננגיש את ארכיון רשות השידור לקהל הרחב, כשהמתווה המקורי דיבר על זה שאנחנו נעשה את הדיגיטציה ואז בסוף נקים אתר אינטרנט שבאמצעותו הציבור יוכל לגשת לחומרים. אני ביקשתי להקדים ולהפוך את הסדר, להקים את האתר כבר מדיי 1, וכל פעם שחוזר חומר מדיגיטציה אז אנחנו ננגיש אותו לציבור בצורת אתר צומח, כשהחומרים יגיעו נוכל להנגיש אותם ולא צריך לחכות לסוף הפרוייקט. זאת כרגע הכוונה, תיכף נחזור למציאות.

<u>קובי אוז:</u> האם ההנגשה הזאת כוללת תיוג, אם יש קטע למשל מוסיקלי של כוורת והתיוג יהיה קלפטר רכטר גוב, שאפשר יהיה לחפש את זה בצורה מושכלת, זאת השאלה שאני שואל.

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אני לא בדיוק הבנתי את השאלה. אם יהיה שם מנוע חיפוש?

<u>קובי אוז:</u> מנוע חיפוש - - -

נמרוד לב: הדבר הכי חשוב, כך האינטרנט עובד.

קובי אוז: מילות חיפוש שנמצאות בתוך הקטע, שאני יכול לחפש לא רק שיר מסויים או דמות מסויימת או אחד מהאנשים שמשתתפים באותה שיחה.

היו"ר, אמיר גילת: בילי את רוצה להתייחס ספציפית? בגדול מנוע חיפוש כן, ברזולוציות שאתה שואל אני לא רוצה להתחייב.

בילי סגל: בוודאי.

ששון יונה: יש כאן נושא של זכויות יוצרים - - -

היו"ר, אמיר גילת: עזוב עכשיו.

ששון יונה: לא - - -

היו"ר, אמיר גילת: נעשה על זה דיון אחר. זה לא הנושא של הדיון, אני רק מעדכן.

נמרוד לב: לא שמעתי מה ששון שאל - - -

היו"ר, אמיר גילת: זכויות יוצרים.

נמרוד לב: אבל האם הכוונה כשאתה אומר החומרים יונגשו לציבור, האם הכוונה היא יונגש לשימוש חופשי שלא לשימוש מסחרי?

היו"ר, אמיר גילת: זה בדיוק מחבר אותי לנושא.

נמרוד לב: כי זה ענין עקרוני.

היו"ר, אמיר גילת: בקרוב מאוד אנחנו נראה ניצנים ראשונים של הפרוייקט הזה לטובת הציבור בחינם. מה אני מתכוון, למה חיברת אותי לנושא, כי אנחנו צריכים אחר כך, לא עכשיו, כשיהיה לנו על מה לדון, לדון האם בתפיסה החומרים האלה יונגשו לציבור תמורת תשלום או ללא תשלום.

נמרוד לב: לשימוש לא מסחרי.

היו"ר, אמיר גילת: אני מדבר כמובן על שימוש לצריכה, לשימוש אישי.

נמרוד לב: אתה לא יכול לקחת תשלום, אין אפשרות לקחת תשלום - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו מדברים כרגע על שימוש אישי, שימוש אישי אני בתפיסה שזה צריך להיות ללא תשלום, אבל תחליט על זה המליאה לכש-.

נמרוד לב: רשות השידור לרשות הציבור, אז בואו נעמוד מאחורי הדברים.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה לא עכשיו, זה כשאנחנו נסיים את, זה כשיהיה לנו מה להעלות. כל עוד התהליך לא קרה אנחנו חייבים לטפל במה שיש עכשיו, היום יש ארכיון רשות השידור שמורכב מארכיון הטלוויזיה וארכיון קול ישראל. הארכיון היום גובה כסף מהציבור הן לשימוש פרטי והן לשימוש מסחרי, בין היתר בגלל ההוצאות שקשורות בהפקת החומר. אני אבקש מבילי לתת סקירה על מה קורה, אנחנו מקבלים לא פעם ולא פעמיים ולא שלוש תלונות על המחירים הגבוהים שגובה רשות השידור עבור חומר ארכיוני, אני מבקש להביא את זה לדיון כדי שאנחנו נוכל לקבוע את התעריף. אני אומר היום, לא לבלבל בין התוכנית העתידית שהצגתי בפתח הדברים לבין מה שקורה היום. בילי סגל היא מנהלת הארכיון.

בילי סגל: של הטלוויזיה. התעריפון שהופץ לכם במייל הוא תעריפון שאושר ע"י המליאה הקודמת והוועד המנהל ב-2008. זה תעריפון שכפי שהוא הוצג הוא מיועד, הוא כלי עבודה לאנשי יחידת המכירות של הארכיון, אם רוצים לערוך אותו כדי שהוא יופיע והציבור יוכל לראות צריך כמובן לעשות אדפטציה כי זה לא כפי שזה נמצא כרגע. התעריפון שלנו, אם הוא לפניכם אז אני אדבר ספציפית, אם לא באופן כללי, יש לו בסיס מסחרי ויש לו בסיס לא מסחרי ובכל אחד משני הבסיסים, המסחרי והלא מסחרי, יש קטגוריות שונות לשימוש, אם זה מוסדות חינוך, מוזיאונים וכיו"ב, לקוחות מחו"ל, לקוחות מקומיים, סוגים שונים של שימושים, הכל מפורט פה, אם יש למישהו שאלה אני אשמח להשיב. התעריפון הזה נוצר ע"י ועדה בזמנו, לאחר שאספנו תעריפים מתחנות ציבוריות בעולם, מקבילים לנו, כפי שאתם יודעים ואם אתם לא יודעים אז אני מעדכנת אתכם, שאנחנו חברים בארגון ארכיוני הטלוויזיה הבינלאומי שעוזר לנו הרבה מאוד במידע מקצועי ולכן יש לנו קשר עם כל הטלוויזיות וזה מבוסס על תעריפים דומים.

כמובן שיש שינויים טכנולוגיים, יש בקשות שונות של הציבור, כי זה דינאמי, יש לאנשים גישה לעשות דברים שבעבר הם לא היו יכולים לעשות. הלקונה שלנו בתעריפון הזה הוא בנושא של מחירון האינטרנט, למרות שנקבעו מחירים היתה ישיבה לפני שנה, אבל עדיין חסרות לנו שם קטגוריות כי ברשות גם היתה גישה ועל זה גם צריך לדון, אני לא יודעת אם זה המקום, לא לאפשר שימושים ביוטיוב ובפייסבוק וכו' לאנשים, אני כמנהלת הארכיון חושבת שכן צריך לאפשר שימוש לאנשים כי בכל מקרה אנשים עושים בזה, כי אי אפשר להתעלם מהפלטפורמות האלה - - -

נמרוד לב: לתת לשימוש אישי אבל לא לתת לשימוש בפייסבוק ויוטיוב?

בילי סגל: כן.

אסתי אפלבאום: אין שליטה על זה.

נמרוד לב: אני לא מבין את זה. אבל יש לזה פתרונות, זה נורא קל.

היו"ר, אמיר גילת: כשהיא תסיים תשאל.

נמרוד לב: אני לא מבין את ההגיון, רוצים להגיע לאנשים ועוצרים תוך כדי הליכה.

בילי סגל: אני מדברת כאן על מכירה של קליפים, אני לא מדברת בשם השיווק שמוציאים תוכנית לשיווק, יחידת המכירות וכל התעריפון הזה הוא מכירה של קליפים, בדרך כלל פונות אלינו תחנות, חברות הפקה בארץ ובחו"ל, זה עיקר העבודה שלנו. יש גם אנשים פרטיים שפונים אלינו. יש הרבה מאוד פניות, כשמדובר בגורמים מסחריים אז אין בעיה עם המחירון, אבל יש הרבה מאוד פניות של אנשים פרטיים שעד כה רצו את זה לסרטים אישיים שלהם ועכשיו אנשים רוצים את זה לאתרים ביוטיוב, בפייסבוק, לאתרים באינטרנט.

נמרוד לב: אבל עושים מהם כסף?

בילי סגל: חלקם, גם אנשים פרטיים עושים כסף.

נמרוד לב: מיוטיוב ופייסבוק?

בילי סגל: זאת פלטפורמה מסחרית, זאת פלטפורמה שיווקית.

נמרוד לב: יש לזה פתרון, זה אותו פתרון שדיברתי עליו בוועדת מדיה חדשה, יש רישוי בסיסי שאתה שם אותו, מטביע אותו בתוך הדבר הזה ואסור לבן אדם להשתמש בזה לצרכים מסחריים. אם הוא רוצה צרכים מסחריים הוא משלם על זה. אתה מגדיר לו בדיוק מה אתה רוצה ומה אתה לא רוצה.

ששון יונה: אבל יש בעיה היום עם אתרים, בהגדרה של מה זה הכנסה. כי זה לא הכנסה ישירה, זה הכנסה עקיפה. הוא לא מקבל שום כסף, על זה שבן אדם נכנס הוא לא משלם, הוא משלם מכוח העובדה שהוא נכנס לאתר וגוגל עושה. קח בחשבון שאחד הדברים- - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו גולשים מהדיון.

ששון יונה: אחת הבעיות בנושא הזה זה הצמדה של תוכן לפרסומת, אתה לא יכול בחומר שלך של רשות השידור להצמיד לפרסומת מאוד מסויימת.

היו"ר, אמיר גילת: ששון, אנחנו חורגים מהנושא.

נמרוד לב: אני רק אגיד משפט אחד אחרון, כי כבר חרגנו, אני אגיד את זה בקצרה, אני אגיד דברים שהם ברורים מהבחינה הזאת, מבחינת הכנסה מסחרית, יש להם התייחסות מסויימת, דברים שהם על תחום האפור אני חושב שכרגע במקום שאנחנו נמצאים אנחנו רוצים להגיע ולחזק את רשות השידור, לכמה שיותר אנשים, לכמה שיותר רחוק, אני מציע - - -

היו"ר, אמיר גילת: נכון אבל זה לא הדיון.

בילי סגל: אנחנו מדברים על תעריפון עכשיו.

היו"ר, אמיר גילת: בילי, סיימת?

בילי סגל: כן.

נמרוד לב: אבל זאת שאלה עקרונית, זה מאוד חשוב.

היו"ר, אמיר גילת: אבל זה לא הדיון.

בילי סגל: אני מקדימה פה כי בטח תהיה שאלה, התעריפים המסחריים שלנו, אני מדברת על תחנות טלוויזיה בארץ, כי עם חו"ל אין לנו בעיה, התעריפים המסחריים הם מדורגים. יש מחירים שונים לקטגוריות שונות, להפקות של תעודה לעומת בידור, כשאני מדברת על המסחרי. והם מדורגים לפי דקה ראשונה, דקה שניה וכיו"ב. זה מה שיש לי לומר באופן כללי.

היו"ר, אמיר גילת: ערן, מהזווית הכספית של הנושא.

ערן הורן: שתי הערות. ההכנסה לרשות השידור שנתית היא, זה קיים בסעיף שנקרא הכנסות אחרות, וזה בסדרי גודל של מליונים בודדים. לא מעבר לזה. בעבודות צוות שבילי דיברה עליו קודם רק שלא ישתמע, הסתכלנו מה מוכרות תחנות זרות אבל התעריפים שלנו יותר נמוכים ממה שהם מוכרות בסדרי גודל.

אלישע שפיגלמן: התעריפים יותר זולים בסדרי גודל?

ערן הורן: כן. הסתכלנו, יש להם את אותה חלוקה לז'אנרים.

דוד חיון: ... קטגוריות, ערן.

ערן הורן: למיטב זכרוני כן.

היו"ר, אמיר גילת: גם של שידור ציבורי, BBC וכאלה.

בילי סגל: בפרטיים הרבה יותר זול.

היו"ר, אמיר גילת: אתרים של שידור ציבורי.

בילי סגל: משום שהמדיניות היום, מה שלא הוצע בעולם, נגיד ב-BBC או בטלוויזיה האוסטרית, הם לא נותנים את השירות שאנחנו נותנים, הם תמיד צוחקים עלי שאנחנו מטפלים באנשים פרטיים, אבל משלם האגרה הישראלי מצפה שתיתן לו שירות, כי העלויות הטכניות שלנו ואין לנו כמובן כוח אדם אבל זאת לא הישיבה, העלויות הטכניות בהתעסקות - - -

היו"ר, אמיר גילת: את זה תסבירי.

בילי סגל: היא מאוד גבוהה ותחנות הטלוויזיה לא מוכנות להשקיע בזה, לא כוח אדם ולא את המשאבים, הם אומרים שאנשים פרטיים יכולים לרכוש את מה שמוצע בצורה שיווקית. אם מישהו מתעקש והוא הופיע

בפוליטיקה, הרף הוא מאוד, קודם כל הם לא מוכנים אבל מי שמנדנד להם הרף הוא מאוד גבוה ויש להם שם עוד בעיה, כי הרבה מאוד חוזים עם אנשי החדשות שם, גם ב-BBC וגם בתחנות אחרות, מגביל אותם מבחינת המגישים אפילו בחדשות עם הנושא של המכירות לאנשים פרטיים. אז הם כמעט לא מתעסקים ואנחנו כן מתעסקים עם הדבר הזה.

דוד חיון: מה זה אומר, תארי את זה, מה זה ההתעסקות הזאת.

בילי סגל: ההתעסקות היא שאם רוחמה מבאר שבע מבקשת כתבות שהבת שלה התחילה כיתה א' אתמול, אנחנו הרי לא ארכיון דיגיטאלי, צריך להתחיל לחפש את החומרים, צריך להעביר אותם, להעתיק אותם, לשלוח אותם, יש לנו 15 אולמות, יש לנו גם הרבה מאוד פורמטים, אז ההתעסקות הפיזית היא מאוד, והיא לא משלמת כלום, היא משלמת מאה שקלים על הסיפור הזה, אבל אנחנו נותנים את השירות הזה. חוץ מזה אנחנו נותנים שירות שהוא עצום, כמובן לחללי מלחמות, תאונות דרכים, מחלות, ללא תשלום, בחינם וזה המון עבודה. המדיניות של רשות השידור היתה לתת רק לחללי צה"ל, אנחנו הרחבנו את זה בלי מדיניות רשמית כי זאת ארץ מוכת אסונות ואנחנו נותנים לכולם.

דוד חיון: אי אפשר לקבל הקצבה ממשרד הביטחון?

קובי אוז: אני עכשיו רוצה לדבר בכובע שלי מהצד השני, לא מתוך המליאה אלא בתור מישהו שעושה קליפים ויש לו אומנים והוא מייצג אותם, אחד מהקליפים שלנו, קליפ שעבד מאוד יפה עם התחנה הישנה, הכל תמונות מערוץ 1 שהיה מאוד אפקטיבי ועשה טוב בשבילנו. אני יודע שאני לפחות בלייבל שלי ובאומנים שאני מייצג חשבתי הרבה פעמים לפנות, פניתי פעם או פעמיים אבל אני חושב שבמחיר אחר הייתי מעביר לכם הרבה יותר כספים. זה הרבה פעמים נתקע בעולם שעוד היה כדאי לעשות קליפים וערוץ 24 היה באמת ערוץ מוסיקה - - -

היו"ר, אמיר גילת: עכשיו יש בערוץ 33 מקום.

קובי אוז: אבל כשבאמת היה כדאי לעשות קליפים, בתקופות האלה קודם כל תמיד מצאנו אוזן קשבת אצלכם ותמיד היה כייף להסתכל בדברים

ולבחור קטעים, אבל מצד שני מבחינה כלכלית יכולתם להרוויח מאיתנו הרבה יותר אם המחירים היו נמוכים יותר, כי אז היינו חוזרים לעוד להקה ולעוד משהו, זה הופך ממשהו של, מה, אתה רוצה להשתמש בחומרים מערוץ 1, זה כאילו ה-קליפ וצריך להשקיע בו, אני חושב שבמצב הזה אם תחזור להיות פלטפורמה לקליפים באיזה שהוא שלב והמדינה שלנו תהיה יותר מתוקנת, אז צריך למצוא דרך של קליפים מוסיקליים לייצר מצב שזה לא יעלה כל כך יקר כי זה פשוט יכניס יותר כסף. אני לא אומר את זה בשביל לאפשר את זה רק לציבורי המוסיקלי - - -

בילי סגל: לסרטי קולנוע יש לנו תעריף מופחת כדי לעזור לתעשיית הקולנוע.

קובי אוז: אולי צריך לעשות משהו למוסיקה כי זה לא באמת שימוש מסחרי.

מושון מצליח: אם יש טענות נגד הערוץ על התעריפים שלנו בדרך כל זה לא מהציבור הרחב. הרבה מהפניות נעשות אלי ישירות, כל מיני משפחות כאלה ואחרות, הם מקבלים שירות נפלא, אני אומר לכם והרבה פעמים אנחנו לא גובים מהם כסף ונותנים את זה ואין שום בעיה. אם יש טענות בדרך כלל זה בא מגופי היוצרים ותסלחו לי על המילה הבוטה, שהם לא מצליחים לגזור קופון על החומרים שלנו. כי העסק הזה הוא מסחרי, התעריפים שלנו הם מאוד נמוכים ביחס לכל העולם, הם באמת נמוכים, הם לא בשמים. מה לעשות, דקת שידור יש לה עלויות, אז דווקא בקטע של החומרים של הערוץ הם רוצים לחסוך, הם לא חוסכים בכל מיני אפקטים וימי צילום וכל זה, פה קשה להם להוציא כי יש להם איזה שהיא תחושה שזה גם שלהם אז למה לוקחים מהם כסף. אבל החוק הוא, אנחנו בדיוק כמו ה-BBC, זה חומרים שמיש רוצה לעשות שימוש מסחרי צריך לשלם.

ששון יונה: את יכולה להגיד לנו באחוזים בערך, להערכתך, כמה פניות נופלות בגלל מחיר, באחוזים, 10%, 20%.

בילי סגל: זה מעט מאוד.

ששון יונה: זאת אומרת מי שפונה בגדול, רוב הפונים הולכים אלייך.

נמרוד לב: אבל קובי אומר משהו אחר.

ששון יונה: קובי דיבר על מקרה ספציפי.

נמרוד לב: לא, הוא אומר שמראש נמנעים מלפנות.

קובי אוז: אני מכיר את המחירון, אני יודע כמה זה עולה, אני יודע שאני אפנה, רק אם זה יציל את האומן הזה אני אפנה.

ששון יונה: יכול להיות שיש נישה מסויימת שצריך אולי לחשוב על הנישה, אבל אנחנו מדברים באופן כללי על כל המכירות, המשמעות היא שאם אין נפילות בגלל מחיר בצורה דרסטית אז סביר להניח שאתה נמצא במצב נכון. כי אם יש לך פניות של חדשים - - -

בילי סגל: אתה מדבר על הפוטנציאל.

ששון יונה: בסדר, אבל מצד שני - - -

בילי סגל: הפניות לא נופלות.

נמרוד לב: בגדול, רק בשביל לסגור את הענין הזה, אני אומר, יש כאן, אתם צריכים להבין, חייבים להסתכל על כל הדברים האלה, כל דבר כזה כפוטנציאל של רווח, פוטנציאל של אפשרויות, יש פוטנציאל. קובי צודק במובן הזה שאסור לבוא בלי לרדת לעומק הענין ולראות מה אנחנו יכולים לעשות עם הפוטנציאל הזה כדי להוציא ממנו את המקסימום, אנחנו נפספס בגלל זה. זה איזה שהוא אוצר, יש כמה עוגנים כאלה שהם אוצרות. זה אוצר, צריך לחשוב איך להוציא ממנו את המקסימום ולא לפקשש.

בילי סגל: הדיגיטציה תאפשר חשיבה אחרת. היום אנחנו במצב שאם אתה רוצה קלטת אתה צריך לשלם באופן פרטי.

יעקב נווה: הנושא עלה לפני כשנתיים, זה הגיע לוועד המנהל בקדנציה הקודמת, בתקופה של משה גביש, ישב הוועד המנהל, הוזלנו מחירים בלמעלה מ-50%, בילי גם נכחה באותה ישיבה, ואני חושב שכולם היו מרוצים מהמחירים. לרדת מעבר למה שיש, גם לי יש אינטרס אישי גם בגלל האומנים שאיתם אני עובד, אבל התעריפים דעתי - - -

היו"ר, אמיר גילת: איך נקבע תעריף, למה זה 800 שקל לדקה ולא 700 או 900.

בילי סגל: אמרתי שהתעריפון נקבע לאחר שנלקחו נתונים שיש בעולם, כפי שכל תהליך של תמחור נעשה - - -

היו"ר, אמיר גילת: לך יש איזה שהוא תחשיב?

בילי סגל: יש לנו מסודר.

ערן הורן: אין פה מדע מדוייק.

נמרוד לב: קובי עכשיו אמר שהוא חושב שאם בן אדם רוצה לקחת חומרים לקליפ אז זה עולה לו - - -

קובי אוז: אלף דולר לדקה עד כמה שאני זוכר.

נמרוד לב: וזה נשמע לי מופרך לחלוטין.

בילי סגל: אנחנו לא מדברים בדולרים, רק בשקלים.

נמרוד לב: 3,547 שקלים.

ליאת בלום: כמו שמושון התחיל להגיד, הקושי בדרך כלל נוצר מתלונות של גופים שרוצים כמות מאוד גדולה, אני חושבת שזה פחות קשור - - -

דוברת: אז זה מסחרי על פניו.

ליאת בלום: יש גם תלונות על התעריפים הפרטניים של הארכיון, אני לא יודעת אם דיברתם על זה לפני, הסיפור של ערוץ 24, כי זאת היתה דוגמה למקרה שנדרשנו למדיניות שהרשות אף פעם לא גיבשה. במקרה של ערוץ 24 הגענו דרך ההנהלה לאיזה שהיא החלטה עקרונית, אבל הטענה של ערוץ 24 היתה שמכיוון שמדובר בנכסי צאן ברזל ומכיוון שמדובר בחומרים שיש רק בידינו, שניתן להם להשתמש בזה. ואז הרשות נדרשה לשאלה מאוד עקרונית, האם היא צריכה להפיץ את התכנים האלה ולאפשר את ההפצה שלהם, באלו תנאים והאם היא רוצה לעשות בהם שימוש. זה פחות משפטי אבל בגלל שהייתי שותפה לסיפור הזה, חשוב לי שתבינו שהקושי בשאלת נכסי צאן ברזל זה עד כמה אנחנו באמת מנגישים ולכן מה שבילי אמרה מאוד חשוב, כי אם אנחנו היינו עושים בחומרים האלה שימוש, אז היתה לנו אפשרות להגיד שאנחנו מייצגים את טובת הציבור, מה שערוץ 24 תקפו

וטענו, זה שאתם לא עושים עם זה כלום ולכן זה לא בסדר שאתם לא מאפשרים. ולכן עולה תמיד השאלה, האם אנחנו עושים בעצמנו או האם אנחנו מאפשרים לאחרים.

היו"ר, אמיר גילת: אני כבר הייתי במגע עם כמה גורמים חיצוניים ידועים יותר וידועים פחות, והם הציעו הצעה, שהם יקבלו את חומרי הארכיון שלנו ואנחנו נקבל תמורת זה תוכנית. הם יעשו תוכנית בחומר הארכיוני ואנחנו נקבל תוכנית שתשודר אצלנו ואחר כך גם אצלם. מדובר על תחנות וערוצים אחרים. הדבר הזה הועבר למושון ויכנס למסלול.

מושון מצליח: הם עוד לא הגיעו אלי אבל אני יודע.

בילי סגל: לא נוכל לעמוד בשיתופי פעולה כאלה כי כוח האדם שלנו ב-50% קוצץ ביחידת המכירות. זה לא יכול להיות מנותק מהמציאות שאין ציוד - - -

היו"ר, אמיר גילת: נשאלה פה שאלה, מה הקשר לדיגיטציה. בעתיד כל השיחה הזאת מתייתרת - - -

נמרוד לב: מה הצפי של זמן לדיגיטציה?

היו"ר, אמיר גילת: חמש שנים לכל הארכיון ואולי אפילו פחות.

נמרוד לב: צריך בינתיים למצוא פתרונות.

ששון יונה: לא, ברור, אני אומר אבל - - -

ששון יונה: 20% בשנה הראשונה.

נמרוד לב: צריך פתרון בינתיים.

היו"ר, אמיר גילת: רוב ארכיון הרדיו כבר מדוקטץ.

נמרוד לב: כן, אבל פתרונות לבינתיים צריך.

היו"ר, אמיר גילת: אמרתי שכל פעם אנחנו מגלים אבסורדים נוספים, אז מתברר שעכשיו מהדורת מבט של אתמול למשל עוברת תהליך דיגיטציה כדי להעלות אותה לאתר האינטרנט של הרשות, אבל אין סרוורים ואין איפה שלמור אותה והמהדורה שעוברת כבר המרה, חוזרת לפח אחרי עשרה ימים.

נמרוד לב: אז תקנו סרוורים.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אני כבר ביקשתי. האבסורד הוא שאנחנו מדברים - - -

נמרוד לב: תאחסן בינתיים - - -

היו"ר, אמיר גילת: האבסורד הוא שאנחנו מדברים עכשיו על שימור הארכיון 1968 עד 2011, יבוא יושב ראש בעוד עשר שנים, יגיד איפה הארכיון של 2011 עד 2020.

נמרוד לב: הוא צודק, שאלה טובה.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, אז אנחנו גילינו את זה עכשיו ואנחנו מנסים לטפל בזה.

ששון יונה: יש לי תשובה לזה. אני מקווה מאוד שברבעון הראשון של 2012 כל מה שיוצא מתוך רשות השידור יעבור דרך הדיגיטציה כי אנחנו הולכים לייצר את המחשב המרכזי, כל מה שיקרה מהרבעון הראשון של 2012 ואילך הוא אוטומטית דיגיטציה, אנחנו מדברים על עד אז, בשביל זה אנחנו משקיעים את הכסף.

היו"ר, אמיר גילת: נכון.

בילי סגל: אני רק רוצה הערה קרימינולוגית, דיגיטציה זה מושג מאוד נרחב, כי דיגיטציה לאינטרנט אין דינה כדין דיגיטציה לשימור, מדובר פה על רזולוציות שונות, על מקום איחסון שונה, אז מה שעובר לאינטרנט אני יודעת שאולי צריך להרחיב את השרתים הקיימים, אבל זה לא בפורמט לשימור שמיועד גם לשידור. מה שכן הולך לאיבוד זה החומרים ששודרו כל השנה, כל השנים, זאת דיגיטציה לשידורי הלילה של המון תוכניות מוסיקה ולא שמרו כי אין לנו מערך לשמור את זה וגם שם זה נשמר במונה מגה B שזה מאוד נמוך, זה לא הקריטריונים שאנחנו עושים עכשיו. אבל מן הסתם גם את זה אפשר יהיה לשמור.

היו"ר, אמיר גילת: התעריפים.

נמרוד לב: אני מציע שניקח פה איזה שהיא החלטה בעקבות הדיון שהיה פה, שהבנו שהיוצרים שרוצים להשתמש בחומרים מהארכיון ליצירה, גם מסחרית, נופלים בקטגוריה של גופים מסחריים, כמו ערוץ 24 וכו', אני מציע

שניקח פה החלטה שיהיה להם תעריף מיוחד, תעריף מוזל ליוצרים מכיוון שאין יוצר היום שיכול לשלם אלף דולר לדקה בשביל קליפ. אין. גם לא חצי מזה. אין. בקושי מישהו מוכן היום לעשות קליפים ואני חושב שחלק מהתפקיד של רשות השידור הוא לעודד יצירה ישראלית, אנחנו צריכים לגרום לזה שאנשים כן ירצו לעשות קליפים, שהדורות הבאים לא יגידו, אז בתקופה בין השנים האלה לשנים האלה לא היו קליפים בכלל. לא היתה יצירה כזאת ויזואלית בארץ ישראל. שזה מאוד חשוב.

קובי אוז: אני רציתי לעשות קליפ מתוכניות של לילית נגר, מתוכניות מוסיקה בערבית ישנות, ולשים זמר חדש בתוך התוכניות האלה. הדבר הזה אם היה משודר בתחנות הטלוויזיה היה מעלה מחדש משהו שקשור לערוץ 1, משהו שקשור לחיבור ישן שהיה לנו ביחד בערוץ הזה והיה יכול לעשות נורא טוב לערוץ הזה. אבל אז אני צריך להתחרות כשאני בא לקנות את הפוטג' הזה, אני צריך להתחרות עם קשת שקונה את אותה דקה. גוף של חברת תקליטים קטנה שמייצגת איזה אומן זה לא אותו דבר כמו חברה גדולה כמו קשת שרוצה את כל החתיכה.

ערן הורן: אבל אתה לא משלם את זה.

נמרוד לב: בטח שכן, הוא משלם אותו מחיר.

קובי אוז: הסלילו אותי לשם, במסלול הסלילו אותי לשם.

וופא זועבי פאהום: מה שאמר קובי עכשיו זה לא הגיוני ולא הגון וגם מטרפד הרבה כוחות יצירתיים.

ששון יונה: ... שווה ערך לערוץ 2.

נמרוד לב: יש הבדל בין חומר שמיועד לערוץ 24, שהוא הפקה של ערוץ 24 שהוא ערוץ מסחרי והוא צריך לקבל תעריף כמו כל תעריף, לבין קובי או כל אומן אחר, יוצר שרוצה בשביל יצירה - - -

מושון מצליח: נמרוד, אני אשאל אותך שאלה פשוטה, קובי או כל יוצר אחר, הדיון זה לא על קובי, עושה את הקליפ הזה, מוכר אותו לקשת - - -

נמרוד לב: הוא לא מוכר אותו לאף אחד.

מושון מצליח: בחינם?

נמרוד לב: ברור.

מושון מצליח: איפה הוא משדר?

נמרוד לב: מה זאת אומרת, אתה נותן להם, אתה מבקש מהם, מתחנן שהם ישדרו אותו.

קובי אוז: הלוואי והיו יכולים למכור קליפים.

מושון מצליח: אני לא אוהב את הטון הזה, היוצר משלם, אף אחד לא עושה את זה בשביל העיניים, הזמר מעוניין להופיע, כשזמר מזמין קליפ הוא משלם עבור זה? זמר שמוסר קליפ לשידור, בחינם - - -

נמרוד לב: יוצר לא מרוויח על הקליפ, הוא משתמש בו, זה אינטרס של כולם לקדם את היצירה בישראל, יוצר לא מוכר קליפ. אני לא יודע מאיפה אתה מביא את הדבר הזה.

אלישע שפיגלמן: דיסקים.

נמרוד לב: אף אחד לא מוכר דיסקים, אין יותר דיסקים, על מה אתם מדברים.

ליאת בלום: השיתוף פעולה שאני הזכרתי היה עם ערוץ 24, לא עם יוצר, ערוץ 24 הוא ערוץ מסחרי, הוא עושה רווח משידור הקליפים האלה ולכן התעריף שהוא קיבל הוא תעריף מותאם. יש כמות מאוד גדולה של קליפים.

ערן הורן: של קליפים שלמים, לא לשלב את זה.

ליאת בלום: בגלל זה אני אומרת, לא מדובר על איזה קטע פוטג' לקליפ שאתה מייצר כיוצר פרטי.

קובי אוז: יש פה שני מצבים שונים, מצב ראשון, אם אני עכשיו הולך ולוקח שיר שלי ששרתי בסיבה למסיבה שלוש דקות וקונה אותו, מביא אותו לערוץ 24, זה שיחה אחת. זה ערוץ 24 מרוויח יום צילום שאתם צילמתם והמחיר הוא הגיוני והוגן על מה שדיברתם. ההבדל פה הוא בקליפים שהם יוצרים מהדבר הזה משהו אחר, אם אני לוקח את הפוטג' שלכם ומכניס שם משהו אחר, לא מוכר אותו כמו שהוא, כי הרי יבוא ערוץ 24 ויגידו זה המחיר שאתם נותנים לקובי, אני רוצה את כל אילנית, את כל שלמה ארצי, את כל אריק אינשטיין, אני לא מדבר

על דברים כאלה, אני מדבר על שימוש אומנותי, זה כמו קולאז', אתה משתמש בחתיכות של דברים כדי ליצור משהו חדש. זה שיחה אחרת לדעתי, היא שונה מהשיחה שאתם, ההגנה שלכם היא הגיונית מאוד, אף אחד לא אמור למכור את כל הנכסים של ערוץ 1 לערוץ 24, זה טיפשי. אני מציע שכשמדובר ביצירה שהיא לא שידור הקליפ כפי שהוא אלא שינוי משמעותי בו, שם צריך לעשות מסלול שהוא טיפה יותר עדין.

דוד חיון: ואיך הארכיון יודע שזאת הכוונה?

נמרוד לב: אפשר להגדיר את זה.

קובי אוז: בשביל למנוע ניגודי עניינים, אני אומר שמבחינתי זה לא עומד על הפרק, אני כבר סיימתי, אני לא צריך כלום.

ששון יונה: למען הסדר הטוב, אני חושב שאנחנו יושבים פה, אתם מעלים נושא שהוא ספציפי, מאוד צר, יושבים פה 31 פלוס אנשים, בוא נעלה הצעה, אפשר להביא להם הצעה אחרת, שהדברים יבדקו, מה זה מעניין כרגע את הפורום הכולל.

נמרוד לב: אני לא מסכים איתך.

ששון יונה: אל תסכים.

נמרוד לב: ואני אגיד בדיוק, קובי ואני יושבים פה כנציגי יוצרים, כנציגי יצירה, שים לב, יש פה שאלה עקרונית, האם אנחנו ברשות השידור כגוף אנחנו מעודדי יצירה או אם אנחנו באים ממקום שאומר תקשיב, אני לכל דבר מתייחס באותה מידה, כל שימוש מסחרי מבחינתי הוא שימוש מסחרי בין אם זה אומן יוצר קטן שבא לעשות איזה שהוא קולאז' או רוצה לעשות יצירה חדשה או רוצה להשתמש בחומרים, ובין אם זה קשת. זאת שאלה מאוד עקרונית. אתה אומר שזה נושא קטן, אני ממש לא חושב שזה נושא קטן. אני חושב שאנחנו צריכים להחליט, אני חושב שצריכה לבוא החלטה שלגבי - - -

ששון יונה: אני בטוח שיש עוד ... שיכולים להעלות עוד דברים ואני חושב שזה צריך להגיע לפתחם של אנשי המקצוע שיתקנו את זה. אין לנו ויכוח על זה.

אורי ארבל גנץ: אני רק רוצה להגיד, מה שאתה אומר ספציפית על יוצרים יכול להיות רלוונטי גם לחוקרים באקדמיה וגם לאנשי תיאטרון ואנשי חינוך.

נמרוד לב: ששון, אני חושב שיש לזה פתרון והפתרון הוא פשוט.

ששון יונה: אנחנו לא יכולים לקבל החלטה בפורום הזה.

נמרוד לב: אנחנו יכולים לקבל החלטה שאנחנו קוראים.

ששון יונה: אתה לא יכול לקבל החלטה בפורום הזה.

נמרוד לב: אפשר לקבל החלטה שאנחנו קוראים לדבר הזה -

היו"ר, אמיר גילת: עשינו דיון ראשוני בענין - - -

נמרוד לב: ונבחן את הנושא.

ששון יונה: תעבירו את זה להנהלה, שההנהלה תביא הצעה. מה הבעיה.

אסתי אפלבאום: אני רוצה להגיד משהו באופן עקרוני לגבי הארכיון. קודם כל אני חושבת, אני לא יודעת כמה אנחנו מודעים לזה שיש לנו נכס היסטרי ברמה של הארכיון, זה נכס שאפשר למנף אותו לכיוונים מדהימים ואני לא חושבת, אני חושבת שנושא השימוש והתכנים, אני דרך אגב, דעתי האישית, להרים את כל המחירים פה, לא חינם ולא כלום, להרים את המחירים לשמים, דבר ראשון.

דוד חיון: ולעשות שיווק.

אסתי אפלבאום: לא רק זה, יכולנו גם למנף את זה, אם יש לנו את כל האילנית ואריק אינשטיין וכאלה, יכולנו לארוז את זה בחבילות כאלה כמו שהיו פעם את האריזות האלה, שירי שנות ה-60 - - -

דוד חיון: תזמורת רשות השידור.

אסתי אפלבאום: היתה חברת הפקות שהיתה עושה את זה, כל הענין הוא בשיווק.

נמרוד לב: עם זה אני מסכים איתך.

אסתי אפלבאום: אני חושבת שזה שני דברים נפרדים - - -

נמרוד לב: בדיוק.

אסתי אפלבאום: שלושה דברים, אם אני אסכם אותם.

נמרוד לב: זה צריך להיות מאוד יקר.

אסתי אפלבאום: בבסיס יש לנו נכס היסטרי, אנחנו צריכים להתייחס אליו כנכס, זה ארכיון היסטרי עם משמעויות, שהוא גם ארכיון צילומי והוא גם ארכיון ויזואלי וגם הוא מיצב פה עוגנים בתרבות ובהיסטוריה הישראלית שאי אפשר להתעלם מזה כשאף אחד עוד לא היה פה, לכן בכלל אני חושבת שצריך גם לדעתי לשמור עליו בכספות ואני לא יודעת במה מרוב שזה משהו שהוא כל כך משמעותי ויקר. דבר שני, לגבי השימוש בו, אנחנו צריכים, ראיתי פה את רמות המחיר, לפחות בחלק מהדברים אפשר להקפיץ את רמות המחיר, בטח לסרטי תדמית, בטח למסחרי, אני לא יודעת אם אמיר רוצה לדבר על זה עכשיו, לא משנה, דבר שלישי, בילי אני יודעת שזה קשה אבל זה גם ענין של איך אתה - - -

בילי סגל: להרים מחירים, יש פה - - -

דוד חיון: לגופים המסחריים.

בילי סגל: יש המון תלונות מהגופים המסחריים, וזה יהיה קשה מאוד להרים מחירים.

אסתי אפלבאום: בסדר.

אורי ארבל גנץ: לא רק זה, כשמדברים על יוצרים, אייל גולן צריך בשביל קליפ לקבל מחיר מופחת, לא. חברות צעירות, כן. גופים צעירים, כן. גם כשמדברים על יצירה צריכים להסתכל על הפן הכלכלי. כמו שראיתי את אייל גולן נוסע להופעה בכיכר המדינה, אני לא יודע מה זה הרכב הזה, אבל מה שיש לו בתוך הרכב זה מה שיש לי בכל הדירה, עם כל הכבוד לכל אלה לא צריך להרים ולנפח מחירים, ואותו כנ"ל גם לאחרים.

בילי סגל: אבל מבחינה משפטית אתה לא יכול להגיד זה - - -

אורי ארבל גנץ: אבל הדיון הוא הרבה יותר מורכב מאשר לבוא ולהגיד בשם היצירה אני עכשיו אחתוך מחירים.

נמרוד לב: אבל אסתי אומרת נכון, היא אומרת להפריד, זה אחד, את זה להוריד, אסתי העלתה פה איזה שהוא רעיון שעבר פה ככה בשקט ליד האוזן, אני רוצה לחזק אותו ואולי להוציא ממנו איזה שהוא משהו מעשי, כי בדרך כלל עולים פה רעיונות והרבה דברים הם לא מעשיים. היא העלתה פה רעיון מאוד חכם, היא אמרה למה שלא נשתמש בחומרים האלה בשביל לעשות מארזים של DVD.

היו"ר, אמיר גילת: יש חטיבת שיווק - - -

ששון יונה: יש חטיבת שיווק שעושה את זה. מחלקת שיווק עושה את זה.

נמרוד לב: היא עושה את זה?

ששון יונה: עושה.

נמרוד לב: למה אני אף פעם לא שמעתי על זה שאני יכול לקנות את זה?

היו"ר, אמיר גילת: הם יושבים בחדר ממול.

נמרוד לב: למה אני לא יודע על זה?

היו"ר, אמיר גילת: כשנכנסתי לתפקיד כל המדפים בחדר של היושב ראש היו דוחות מבקר המדינה, העפתי את כולם ושמתי במקום זה - - -

נמרוד לב: מארזים של דוחות המדינה.

היו"ר, אמיר גילת: בסניפים של אגף הגבייה כשהלקוחות באים יש להם שם חלונות עם המוצרים וגם באינטרנט אפשר לרכוש וכשנשדרג את אתר האינטרנט זה יהיה ביתר שאת.

נמרוד לב: אבל עובדה שאנחנו לא יודעים על זה. עדיין זה סימן שאפשר לעשות מזה הרבה יותר.

היו"ר, אמיר גילת: זה היה דיון ראשוני, אני רציתי להביא את זה לדיון, שמענו את הדברים, אנחנו נבקש מבעלי התפקידים החדשים בשדרה הניהולית לכשיכנסו, מנכ"ל, סמנכ"ל שיווק ואסטרטגיה, מנהל הטלוויזיה, לחשוב על הנושא מחדש. לא דיברנו גם על תעריפי הרדיו אבל זה באותה משפחה. אלה

הנושאים שהיו על סדר היום, נמרוד ביקש להעלות נושא נוסף, אני אומר מראש שאנחנו לא נפתח פה דיון, אנחנו נשמע את מה שהוא ביקש להעלות ונקיים על זה דיון מסודר במועד אחר.

נמרוד לב: אלישע יתחיל. לגבי הקטע של האכיפה ואופן הגבייה היום, הוא יוצר נזק שהוא בל ישוער לרשות השידור, אני מקבל פניות מאנשים, אני גר ביישוב קטן, כפר ורדים, אנשים מכירים אותי, יודעים שאני חבר מליאה, באים אלי כל היום אנשים ומספרים לי סיפורים מסמרי שיער. אנשים ששילמו מראש, אני אתן דוגמה, אנשים ששילמו מראש על שנה שלמה את שני התשלומים, מאז רודפים אותם, שולחים להם מעו"ד, יש לי סיפור של איזה מישהי ששילמה גם את העו"ד רק שיפסיקו להציק לה, היא הגיעה כבר לאלף שקל, היא עברה את האלף שקל כבר, עדיין שולחים לשלם לה את התשלום השני והיא שילמה מראש. היא מתקשרת - - -

היו"ר, אמיר גילת: אתה מוכן למקד את ההערה שלך?

נמרוד לב: ממוקד לחלוטין, אני רק נותן את הדוגמה וזה ידבר בעד עצמו. היא מתקשרת, אף אחד לא עונה לה. עד שעונים לה מתייחסים אליה בגסות. יש פה בעיה כי אנחנו נעשה עבודה, נעשה עבודת שיווק, נעשה עבודת אסטרטגיה ונעשה עבודת תוכן ונעשה עבודה, עבודה נהדרת, אנשים ישנאו את רשות השידור ברמות במיוחד בתקופה כזאת שהמחאה היא על השירות, על אופן השירות ואני חושב שכל יום שעובר שהדבר הזה נעשה באופן שבו הוא נעשה, גורם נזק לרשות השידור.

היו"ר, אמיר גילת: ועדת האגרה כבר החלה לדון, בראשותה של אסתי, בנושאים האלה ואני מניח שהיא תמשיך.

קובי אוז: שלחתי לכם מייל ממפגשי עם הגבייה, עם עוה"ד ואחרים, מפגשים שבהם רק רציתי לשלם ויצא בלגן גדול. אז העברתי לכם מייל, שימו לב לזה, זה לא משהו שהוא ספציפית נגד אף אחד, וזה רק כזה התנהלות פשוטה, לא איזה סיפור גדול, אבל התנהלות בעייתית מאוד.

היו"ר, אמיר גילת: ראש אגף הגבייה לא פה - - -

אסתי אפלבאום: העברת לאבי, קובי, כי אני לא ראיתי.

קובי אוז: העברתי לכולכם, היום ב-12 כתבתי מייל לכולם.

ששון יונה: אני רוצה קודם כל לענות על מה שאתם עשיתם, אני בדקתי את כל הנושא הזה של התוכנה וניהול התוכנה של הגבייה, אתם צריכים להבין שתוכנת ניהול הגבייה זאת תוכנה שהוכנה בערך לפני 22 שנה. הדבר הזה לא פרה היסטורי, הוא פרה פרה היסטורי ואני לא מבין בכלל איך הם מצליחים לעשות את זה. תבינו שהענין הזה של כל הנושא של השירות כשאין לך תוכנה שנותנת לך מענה בזמן אמת - - -

קובי אוז: תקנו אקסל.

ששון יונה: אז עכשיו יש כוונה לעשות את זה ואני יודע שמתחילים לאפיין את זה ואני מקווה מאוד שבטווח של שנה בערך, שנתיים, יהיה משהו.

קובי אוז: האם בעוד שנה שנתיים שאני אכתוב את מספר תעודת הזהות שלי יוכלו להגיד כמה אני חייב?

ששון יונה: סביר להניח שכן. ערן מודע לזה, יש תקציבים חלקיים כרגע לנושא הזה, צריך להקצות, זה עלויות לא קטנות, סדר גודל של כמה מליוני שקלים אבל אני חושב שזה חשוב וזה דבר שצריך לעשות אותו. עכשיו אני מבקש לפתוח נושא אחר, להגיד את דעתי בעקבות הקטע הזה של המחאה. אני חושב שאנחנו כאן כשליחי ציבור ואני חושב שהציבור, אני חוויתי את ההפגנה הזאת, הלכתי מספר פעמים בשביל להרגיש את זה ולראות מה זה ואני אומר לכם שיש דרישה חזקה מאוד מאיתנו כנציגי ציבור שיושבים בגוף ציבורי לראות שהדברים יתחילו מלהתבצע. אנחנו נמצאים, מה שהגדרתי ומה שנאמר, כאילו בטייס אוטומטי. הרבה פעמים כשדיברנו פה בנושא של התקציב, בעצם הדברים קורים ואנחנו מגיבים רק לאירועים על דברים שקורים ולא מרימים רגע אחד את המסך ורואים למה בכלל הדבר הזה קורה. למה בכלל צריך את הנושאים האלה. זאת אחריות שלנו כמליאה וזאת אחריות שלנו להוריד כלפי מטה להנהלה להתחיל להסתכל על דברים ולהרים אותם. זה לא דבר פשוט, אני לא חושב שההנהלה זה

פשוט לה, אבל אני חושב שזאת אחריות שלנו להתחיל להזיז את הדברים, כי זה מה שרוצה העם. כי זאת הבעיה שלנו שאנחנו מאשרים תקציבים, אף אחד לא בוחן באמת עד כמה אפשר לשנות. סתם דוגמה במקרה שאני מטפל בזה, זה נושא של בזק. 45 מליון שקל הדבר הזה אפשר בעבודה ועובדה שהנדסה עם דירבון ועם הכוונה, פתאום הם מצליחים להוריד 12 מליון, 15 מליון - - -

קובי אוז: מה בזק, לא הבנתי

היו"ר, אמיר גילת: לא עכשיו.

ששון יונה: לא חשוב, אני רק אומר לכם דוגמה של נושא שאתה רואה שאתה יכול לקחת נושא שאומרים לך תשמע, זאת הוצאה קבועה, אין מה לגעת בזה.

היו"ר, אמיר גילת: מעבר לתודה לששון שבאמת משקיע זמן רב ושעות רבות מאוד בכל מה שקשור לנושא רשות השידור ובעיקר חסכונות שאפשר, מגיעה לו באמת מילה טובה על זה, המליאה הזאת והוועד המנהל הנוכחי, אני לא יודע אם אתם מודעים בין הכותרות שהולכות תמיד לכיוונים אחרים, על איזה מהפכות אנחנו עושים פה בשורה ארוכה של נושאים. אני גם תיכף אבקש מאסתי ומיעקב לצאת החוצה כי אני רוצה לעדכן את המליאה בנושא שאסור לכם להיות נוכחים בגלל ניגוד עניינים, אבל אנחנו עושים מהפכות בתחומים רבים, אם זה התקציב שדוד הוביל שלראשונה מזה שבע שנים יש לרשות השידור תקציב מאוזן, שאמנם עוד לא אושר ע"י האוצר אבל הוא תקציב, אני כבר לא מדבר על המינויים בפועל ועל המכרזים, על זה כבר דיברנו, אבל על נושא שבעוד עשר שניות אני אעדכן עליו, בנושא של דברים שבאמת במשך שנים היו טייס אוטומטי, נתתי את הדוגמה של השומרים ותצאו מפה ותראו מה קורה מטר מאיתנו ובעוד שישה מתקנים ברשות השידור, בזק ועוד שורה של דברים. אני חושב שראוי שהמליאה גם תתעדכן בנושא של מכרז הפרסום ברדיו. אנחנו מתכוונים להוציא בקרוב מכרז חדש למתן שירותי פרסום ברדיו, שוב תהליכים שהובילו ששון ודוד, במיוחד ששון שבא עם רעיון חדשני, תיכף אני אפרט. הרעיון הוא, אני אגיד ככה, במשך שנים רבות היה ברשות השידור זכיין אחד שעסק במתן שירותי פרסום ברדיו. אנחנו החלטנו להוציא מכרז

חדש ולפתוח אתה שוק הזה לתחרות, אם מדברים היום על צדק חברתי אז לחלק את המשאב הלאומי הזה של זמן השידור ברדיו למספר זכיינים ומדובר על מספר אשכולות. אם עד היום כל הפרסום ברדיו ניתן לזכיין אחד אנחנו מפצלים את זה עכשיו לעד חמישה זכיינים באמצעות אשכולות. אשכול אחד יהיה רשתות המוסיקה ורשת א', אשכול ב' יהיה רשת ב', אשכול ג' יהיה הרדיו בשפה הערבית, אשכול ד' יהיה הרדיו בשפה הרוסית ואשכול ה' יהיה רדיו שקשור למורשת. הדבר יאפשר פתיחה לתחרות של הערוצים העיקריים שלנו, של הרשתות העיקריות שלנו, לצד ערוצי נשיה. עד היום הערבית, מורשת והרוסית למשל טופלו כלאחר יד ע"י הזכיין, אנחנו חושבים שיש מקום לפתוח את זה לתחרות, בדיוק נכנס מוטי שמרכז מטעם ההנהלה את נושא המכרז הזה, והכוונה היא גם לייצר יותר תחרות בקרב ביצת הזהב הגדולה וגם בנישות הקטנות שלא טופלו. מאחר והוועד המנהל היה מנוע מלעסוק בכך כיוון ששלושה מחבריו חתומים על ניגוד עניינים בנושא הזה, הוקם ועד מנהל לצורך שפ"מ שזה חברי הוועד המנהל שרשאים לעסוק בכך בתגבור של שני חברי ועדת הכספים והרעיון חדשני מהפכני, לפצל את המשאב הזה לעד חמישה זכיינים. זכיין שיזכה באשכול א' או ב' יוכל להתמודד גם על אחד מהקטנים, אבל א' לחוד ו-ב' לחוד, כש-80% מהפרסום הוא ממילא פרסום של משרדי הפרסום, אגב זה נעשה תוך התייעצות עם חברת טסק ועם יועץ פרסום מטעם הרשות ושעות ארוכות של דיונים שהביאו להחלטה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> למי היה ניגוד עניינים?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> אסתי, יואב הורביץ ויעקב נווה.

<u>וופא זועבי פאהום:</u> למה יש להם ניגוד עניינים, הם גם מפרסמים?

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> לא משנה.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אני שמח שסיימת בנקודה הזאת, אם אתה יכול להרחיב, בקבלת ההחלטות שהביאה, בנתונים שהביאו להחלטה הזאת של פיצול המכרז ואני אגיד לך למה אני שואל, מאז היותי נציג ציבור במרץ, אני לא יודע איפה זה פורסם אבל אני פעם בשלושה שבועות מקבל הביתה, זה לא חתום אף פעם, כל מיני ערעורים של אגודת העיתונאים מימין ואגודת הלא עיתונאים משמאל

והירושלמים מצפת והצפתיים שירדו לדרום, קיבלתי דוחות כלכליים עכשיו שאני כנציג ציבור מחוייב לבדוק אותם, ואתם מושחתים ואני מושחת וההוא מושחת וכולנו מושחתים. אני כל הזמן מקבל מעטפות שאני חושש, כולם קיבלו? אני מפחד לפתוח את המעטפות כי זה בדרך כלל דיוור עצום ואני חושש שיתפוצץ לי משהו, אבל באמת, כי אני רוצה להיות הגון, אני לא יודע מי שלח לי, זה גם לא מעניין אותי, אבל זה בכל זאת החלטה אני מבין שיש לה השלכות של מאוד מליונים - - -

היו"ר, אמיר גילת: במסגרת השקיפות הבאנו את זה לעידכון המליאה.

אורי ארבל גנץ: אם אפשר, מה הנתונים. שיגידו ליש אני מושחת לפחות שאני אדע למה.

היו"ר, אמיר גילת: אז מבלי שביקשת זה הגיע אליך, ההסבר.

ששון יונה: קודם כל בהגדרת המושחתים, יש לי פה את המאפיה החיפאית, אני מניח שקיבלתם את זה.

דוד חיון: ששון, עזוב את זה.

ששון יונה: זה בסדר, הם קיבלו את זה. אני רוצה לומר שאנחנו בחנו את הדברים קרוב לשלושה חודשים, יש לנו יועצים חיצוניים שההנהלה עובדת איתם מספר שנים, לא רק במכרז הזה, גם במכרזים קודמים. הדברים האלה הוצגו בפנינו עם מספר אפשרויות, אני יכול להגיד שהיה דיון בנושא הזה בצוות בעקבות חוותה דעת שהוצגה, לכאורה האובייקטיבית הזאת, אנחנו עשינו דיון בנושא הזה ביום ראשון, גם האנשים המקצועיים, אנשי המקצוע שהבאנו אותם מבחוץ התייחסו לחוות הדעת הזאת, אין בחוות הדעת הזאת משהו שאתה יכול להגיד, השורה התחתונה שלה היתה היזהרו לכם, אם אתם תעזבו אותנו אתם תראו איזה הפסדים אתם הולכים לחטוף, סדרי גודל של 150 מליון שקל, 50 מליון שקל - - -

וופא זועבי פאהום: על מה מדברים, מה זאת חוותה דעת הזאת?

ששון יונה: הוא לא לקח בחשבון שאף אחד לא מונע ממנו להתחרות, הוא יתחרה ואם הוא יזכה אז הוא יזכה. יש לך מצב שהוא כן יהיה,

אנחנו לא מונעים ממנו, הוא צריך לבוא ולהתחרות. בענין הזה אני יכול להגיד לכם שהשורה התחתונה בוועדה הזאת בהתייחס לאמירה הזאת של כמה הפסדים יהיה, בצורה חד משמעית נאמר שלא צפויים הפסדים, בטח לא בסדרי הגודל האלה, אנחנו הולכים לדרך חדשה, יש בה הסיכוי לקבל יותר כסף זהה לסיכוי שאנחנו נקבל פחות כסף. אנחנו לא יודעים. אתה יוצא לדרך, אנחנו לא יודעים האם אנחנו נרוויח מהמהלך הזה או לא, אבל אין ספק דבר אחד, מבחינת השקיפות של מה שקורה במכרז הזה והנשוא עלה וצץ בגלל בעיות שמבקר המדינה בשני דוחות התייחס לזה, משרד ראש הממשלה התייחס לזה, מבקרת הפנים התייחסה לזה, אנחנו פה הופכים קודם כל, הדבר הראשון זה שקיפות שמתחילה להיות כאן, שאנחנו יודעים את הכל, אז אתם שואלים אותי מה יקרה, האם יכול להיות שאנחנו בסיכון מסויים שאנחנו נקבל פחות, יכול להיות, כמו שאני חושב שיכול להיות שגם נרוויח יותר מהדבר הזה. יש הרבה מאוד מרכיבים שמראים שיש סיכוי שסך הכל המחזור או סך כל המכירות שלנו יגדלו ויש כאלה שטוענים פחות, אבל אנחנו לא עוסקים במדע מדוייק. אבל בהגדרה לא נפסיד את סדרי הגודל שהוא מדבר עליו.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> אני רק שואל לפרוטוקול, אני מניח שהתשובה חיובית, שהוועד המנהל או מי שקיבל - - -

<u>היו"ר, אמיר גילת:</u> ועד מנהל שפ"מ זה נקרא. מהיום אנחנו נשתמש במושג שפ"ר, שירותי פרסום ברדיו.

<u>אורי ארבל גנץ:</u> בהתבסס על ייעוץ, על דוחות,על נתונים.

<u>דוד חיון:</u> עשר ישיבות בערך של הוועד המנהל ועוד עשר ישיבות חיצוניות ובאמצעות יועצים. המדהים הוא רק במספר שזרק היועץ החיצוני המוטה שעבודתו הוזמנה ע"י מתמודד במכרז והזכיין הנוכחי, היתה שהוא טען שנפסיד 150 מליון שקל כאשר כל ההכנסות שלנו בשנה לא מגיעות ל-100 מליון שקל, אז אני לא יודע איך החשבון הזה מסתדר.

<u>ששון יונה:</u> אני רוצה שתבינו, כשאתם הולכים למדוד, לפעמים זורקים מספרים וזה מבהיל ובאמת הדרך שכל התהליך הזה התנהל לאורך הרבה מאוד שנים זה היה הבהלה ויצירת תחושה של הנה אנחנו הולכים להפסיד

הרבה מאוד כסף, וגוף שחי מכמה פה מליונים ושם מליונים, יש לנו בעיה להפסיד כמויות כאלה של כסף. אבל מה שמסתבר, שהיועצים אומרים בצורה חד משמעית, 80% מההכנסות - - -

וופא זועבי פאהום: מי היועצים שאומרים כן ומי היועצים שאומרים לא?

דוד חיון: שלנו.

ששון יונה: 80%, היועצים שלנו אומרים ש-80% מההכנסות ממשרדי הפרסום מגיעים אוטומטית.

דוד חיון: זה הכנסות שבועיות, זה קוקה קולה, תנובה, שטראוס שאוטומטית הלקוח - - -

היו"ר, אמיר גילת: מגיעים ומתדפקים על דלתו של הזכיין.

ששון יונה: למה, לא בגלל שהזכיין עושה את זה, כי רשת ב' וקול ישראל יש להם מליון וחצי מאזינים ומשרדי הפרסום מחוייבים לעשות את זה, הם חייבים לפרסם את זה.

וופא זועבי פאהום: חוות הדעת הזאת של היועצים שלנו הופצה?

דוד חיון: לא, בפני הוועד המנהל שדן בנושא.

וופא זועבי פאהום: אתם מדברים על משהו שאנחנו לא יודעים, אז מן הראוי לפחות שנדע על מה.

ששון יונה: מה זה על מה?

וופא זועבי פאהום: אתם אומרים שיש יועץ שאומר 80%, תשלח לנו שנראה.

ששון יונה: אנחנו לא הולכים עכשיו להשוות, זה לא מעניין החוות דעת - - -

וופא זועבי פאהום: אנחנו לא נשווה, אבל אם אתה מדבר על משהו שאני לא יודעת אותו, לא מכירה אותו, אז אני יכולה לשמוע סיפור.

ששון יונה: אבל אנחנו לא מביאים את זה לפה כדי לקבל החלטה, אנחנו לא מביאים לפתחך לקבל החלטה.

היו"ר, אמיר גילת: זה היה עידכון.

ששון יונה: אנחנו מעדכנים אותך, אנחנו לא מבקשים ממך החלטה.

וופא זועבי פאהום: אני רוצה לדעת.

נורית ירדני לוי: אז 80% בא אוטומטית - - -

ששון יונה: בעיקרון הזכיין מקבל את ההכנסות האלה כי יש לרשת ב' מליון וחצי מאזינים והם חייבים להכניס את זה. המלחמה האמיתית היא על ה-20% הנותרים.

היו"ר, אמיר גילת: תודה.

קובי אוז: אני שואל את עצמי שאלה לגבי, אני מברך על החלוקה לכמה גופים, אני לא חושב שגוף אחד צריך לחלוש על כל שירותי הפרסום, אני חושב שזה מבורך. אני שואל את עצמי על עצם החלוקה, האם החלוקה היא הגיונית. שני נושאים מטרידים אותי, אני לא משוכנע שערוצי המוסיקה שונים מערוצי האקטואליה בציבור שאליהם הם פונים, אלא אם כן קול המוסיקה הוא באמת שונה מרשת ג' נניח, אבל אני לא מבין למה זה מחולק למוסיקה ואקטואליה, אני כן מבין למה יש זכיין מיוחד לרשת מורשת - - -

היו"ר, אמיר גילת: ולרוסית ולערבית.

ששון יונה: אתה רוצה תשובה על זה?

היו"ר, אמיר גילת: לא, הוא לא רוצה, הוא רק רוצה לשאול.

קובי אוז: אני גם מבין, אני כן הייתי רוצה שזה יהיה מפולח לפי קהלים אולי או לפי משהו אחר.

ששון יונה: זה בדיוק מה שקורה. אני עונה לך על זה, הפילוח הוא לא לפי מוסיקה, מסתבר שקהל היעד של 88 ורשת ג' הם עד גיל 34, זה מרבית המאזינים, רשת ב' זה 34 ומעלה, הפילוח הוא פילוח מקצועי, הוא פילוח של קהלי יעד.

היו"ר, אמיר גילת: המחשבה העיקרית היתה לא לפגוע בביצת הזהב שהיא רשת ב', רשת ב' קיימת כאשכול בפני עצמו כדי למנוע פגיעה בהכנסות.

השיטה היום היתה שזכיין מוכר פרסום ברשת ב' ונותן בונוסים חינמים ברשתות האחרות. הרעיון שאנחנו מביאים עכשיו נועד לייצר הכנסות גם מהרשתות שהיו מקור לבונוסים ולא להכנסה.

קובי אוז: דבר נוסף שמטריד אותי, אני לפני כמה זמן דיברתי איתכם, אני חושב שיש נישה גדולה של גמלאים ואנשי גיל הזהב שאפשר לנתב אותה לרשת א', זה קהל צרכני ואני מצטער לא לשמוע את זה בתוך הדברים או לפחות לא לראות שום בדיקה שמנסה לוודא כדאיות לפנות לקהל הזה באופן מיוחד.

בלהה כהנא: המידע שיש לי לפחות הוא כל כך שולי שאני לא מסוגלת להתייחס לתכנים, אבל יש לי כמה הערות. הערה ראשונה, אני מבינה שזה איזה שהוא מרכז רווח לא מועט הנושא הזה של שפ"ר ואני מבינה שזה מתקיים כמה שנים, אז השאלה שלי, מה התמריץ שלכם, מה המניע היום לבדוק את זה ולשנות את זה. זאת שאלה ראשונה, האם הוא מניע כלכלי, האם הוא מניע מתוך דוחות מבקר המדינה כמו שאתה אומר שאני לא מכירה אותם, אני לא יודעת על מה אתם מדברים, כי אם אתם אומרים שהמניע כלכלי הפריע לי מאוד, זאת היתה שאלה ראשונה שרציתי לשאול. בהמשך לדברים שלך שאלה נוספת, אם המניע הוא כלכלי התמריץ לשנות את זה, זה לא בדיקה, זה שינוי, אתה אומר אני לא יודע אם בסופו של תהליך נרוויח או נפסיד, אני יודע שאנחנו הולכים לשינוי. אני אומרת כמה דברים, אני חושבת שלי אין מידע בכלל לקיים דיון כלשהו, אני חושבת שצריך לבדוק, אני חושבת שזה נושא לפחות מבחינת המרכז, ריכוזיות רווח, הוא די גדול ואולי צריך להביא את זה לפתחה של המליאה עם יותר נתונים ולקיים על זה דיון.

היו"ר, אמיר גילת: אני מביא את זה לדיון במליאה, עם כל הכבוד, אם אתם רוצים לקיים על זה דיון, למכרז יש לוח זמנים צפוף, שהמכרז כבר היה אמור לצאת באוגוסט, הוא נדחה קצת בגלל סיבות שונות, ההגיון הוא שהזכיין הנוכחי מסיים את הזיכיון שלו ב-31.12, הווה אומר ב-1.1.2012 צריך להיכנס זכיין חדש ואנחנו בלוח זמנים מאוד צפוף, בשם השקיפות כדי שלא תדעו על זה ממקורות

אחרים הבאתי את זה לדיון במליאה. אם אתם רוצים ליזום על זה דיון מיוחד אפשר כמובן - - -

בלהה כהנא: לא, הבאת לנו כאינפורמציה, זה לא דיון, אי אפשר לקיים דיון.

היו"ר, אמיר גילת: נכון, זה בדיוק מה שאני אומר, אני מיידע את המליאה, זה גם לא על סדר היום. בגלל שהמכרז בפתח אני מרגיש צורך לעדכן את המליאה. הסמכות היא בידי הוועד המנהל, הוועד המנהל המיוחד שהוקם לענין הזה טיפל בזה, אבל אני בהחלט משתף את המליאה. כסף זה לא הכל בחיים, על האמירה הזאת גדלנו, אנחנו מעבר להכל ואני שם את זה בראש וראשונה, אנחנו גוף ציבורי, אנחנו חייבים להתנהל קודם כל כגוף ציבורי על כל המשמעויות, ממתן הזיכיון שלנו, כמו ששון אמר בעשרות השיחות ששמעתי אותו, זה לא שהרשת שלנו והמאזינים שלנו שייכים לזכיין הזה או האחר, הם שלנו והם של הציבור באמצעותנו ואנחנו חייבים לכלכל את צעדינו בהתאם לאינטרס הציבורי ולא אינטרס פרטי של גורם כזה או אחר. אני אומר את זה בזהירות, כי הכל כתוב אבל אני לא רוצה לקשור בין הדברים, יש דוחות מבקר המדינה, יש דוחות ביקורת פנימיים של רשות השידור, יש תביעה של מאה מליון שקל, הרשות תובעת מאה מליון שקל משפ"מ ויש בעיה בבקרה של הפרסום, אני לא רוצה להיכנס לכל הסוגיות האלה הן נדונו בהרחבה, הם העבר וההווה ואנחנו מדברים כרגע על העתיד. אפשר למצוא את הקשר בין דברים, ההחלטה התקבלה, כמובן ששפ"מ רשאים להתמודד במכרז הקרוב, אף אחד לא מונע את זה מבעדם.

מוטי אמיר: רק להסביר לאנשים, אני פשוט עוסק בזה הרבה זמן. כדי להרגיע את כולם, לא נעשה פה משהו פזיז, היה לנו מצב שרוב ההכנסות שלנו, 80% ואפילו יותר מההכנסות באו מרשת ב', כל היתר ניתן במתנה כבונוס. החלטנו שאנחנו עושים מעשה אחר, מוכרים את הרשתות האחרות גם. קובי אוז מדבר על רשתות המוסיקה, אז 103 ורדיוס כל אחת עושה 20 מליון שקל, למה ג' ו-88 לא יעשו. הם יותר במספר המאזינים. עד היום הם קיבלו את זה כבונוס, כי הזכיין מכר חבילות, רשת ב' ומתנה. היום אנחנו לא רוצים את זה, אנחנו רוצים

שכל רשת תמכור את עצמה ותמכור לעצמה. לקחנו אתה שלושה הכי חשובים ששם צריכה להיות התמחות, עד היום אין התמחות, הזכיין לא הציג מתמחים לערבית אז אין הרבה מכירות בערבית, לרשת ד', רדיו אשמס בצפון עושה 18 מליון שקל בשנה, רשת ד' בערבית לא מגיעה אפילו לשני מליון. נשאלת השאלה למה, יש לנו יותר מאזינים, אותו דבר לגבי הרוסית ואותו דבר לגבי מורשת, אתה לא יכול למכור פרסומת למורשת אם אתה לא מתמצא בשוק הזה. המחשבה היא, יכול להיות שנשלם על לימוד, אבל יש סיכוי גדול שנרוויח יותר ממה שאנחנו מרוויחים היום.

נמרוד לב: יש לי הצעה לגבי הדוחות ביקורת של המבקרת. רעיון. האם אפשר את דוחות הביקורת אחרי שהם יוצאים, מעבר לזה שהם הולכים לוועדת ביקורת, להפיץ לחברי המליאה. כל דו"ח ביקורת שיוצא - - -

היו"ר, אמיר גילת: אנחנו נעביר את זה לדיון בוועדת ביקורת.

נמרוד לב: נדמה לי שזה מעניין את חברי המליאה לראות - -

היו"ר, אמיר גילת: חבר מליאה רשאי לעיין בכל מסמך.

נמרוד לב: יש הבדל בין רשאי - - -

היו"ר, אמיר גילת: אין מניעה, ההצעה התקבלה. הישיבה נעולה, תודה.

ריכוז החלטות המליאה:

1. המליאה החליטה פה אחד להפוך את ערוץ 33 לערוץ חדשות ותרבות.
2. הוקמה ועדת 33 להתנעת התהליך, חברים בה היושב ראש, אסתי, דוד, אורי, ששון, יעקב נווה, עטאף, קובי, נמרוד, דבורה הנדלר, וופא.
3. ועדת התוכן הוסמכה לדון גם בתכני ערוץ 33.
4. אושר להעביר לחברי המליאה את דוחות הביקורת.